

# PÍSECKÝ SVĚT

[www.piseckysvet.cz](http://www.piseckysvet.cz)

ČÍSLO 11 / 2024

LISTOPAD

MĚSÍČNÍK, distribuce ZDARMA, 6000 výtisků na více než 100 místech v Písku, Protivíně, Čimelicích, Miroticích aj...

**ROZHOVOR** – MONTEA CZ: Dvacet let na špici technologií a příležitostí

**POZVÁNKY** – Prácheňské muzeum: Mikuláš, městská elektrárna, burza minerálů a s Jiřím Práškem do Íráku

**KOMENTÁŘ:** Přijdete si poslechnout argumenty zastupitelů ke stavbě spalovny odpadu ZEVO

**AKTUÁLNĚ:** Petice proti omezení parkování v centru města

**ZAMYŠLENÍ:** „Rodina je základ“, říká se... a Milý Bože – Děti píší do nebe



Foto Libor Šejna

Mořského orla bahenního zachránili v Makově

Foto Milan Bubeníček



**PÍSECKÝ ORLOJ:** Podčárníci v nové hře připomenou slavné písecké osobnosti



**DIVADLO**  
**POD ČAROU**  
Prosinec 2024

Radegast Kozel Plzeň

Ne 15:00 <b>1.</b>	Prácheňská scéna: O mazané kováře a čertu Matlafouskovi Vstupné: dospělí 120 Kč, děti 80 Kč
Pá 20:30 <b>6.</b>	PPU Egon Bondy Tour 2024 50 let od nahrání Egon Bondy's Happy Hearts Club Banned skupinou Plastic People! Vstupné: předprodej 350 Kč, na místě 400 Kč, KK 300 Kč
So 20:30 <b>7.</b>	The Youngsters Night Vstupné: předprodej 100 Kč, na místě 150 Kč, KK 50 Kč. Sledujte zvláštní plakáty
Ne 16:00 <b>8.</b>	MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA Vstupné: dospělí 120 Kč, děti (od 3 let) 80 Kč
Pá 20:30 <b>13.</b>	ČERNÝ DESKY Vstupné 150 Kč, KK zdarma
So 20:30 <b>14.</b>	EIE & Pod stolem : Vzpomínkové tour na Bakču Vstupné: předprodej 250 Kč, na místě 300 Kč, KK 200 Kč
St 17:00 <b>18.</b>	CESTA KE ŠTĚSTÍ – divadelní představení Vstupné 80 Kč
Pá 20:30 <b>20.</b>	JIRÍ SMRŽ & Dobrovod Vstupné: předprodej 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč
Po 18:00 <b>23.</b>	VÁNOČNÍ KAPR Vstupné dobrovolné

divadlopodcarou  
www.podcarou.cz

Kde nás najdete?  
Tyršova 28, 39701 Písek  
Tel.: 774 598 315  
Email: podcarou@podcarou.cz

Předprodej denně na baru Podčáry  
nebo na: www.podcarou.cz  
www.centrumkultury.cz

Otevírací doba  
Po-Ne  
od 17:00

**SPONZOŘI**

BONUM www.bonum-repro.cz  
MONIEA CZ s.r.o. ELEKTROINSTALACE  
PÍSECKÝ SVĚT www.piseckysvet.cz  
CRYONIX INNOVATIONS  
PÍSECKÝ SERVIS  
ZIP inžert  
OTAVA  
ARIE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK  
PÍSECKÝ SVĚT  
DAROVANÉ PRACOVNÍ MÍSTO

Divadlo Pod čarou vám přeje příjemné prožití vánočních svátků a šťastný celý nový rok!

Uvidíme se opět 11. ledna 2025. Budeme se těšit!

## Tyto noviny pro vás vydává OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PÍSECKÝ SVĚT

Zároveň provozujeme web [www.piseckysvet.cz](http://www.piseckysvet.cz) a můžete nás sledovat i na FB. K další existenci Píseckého světa můžete přispět dobrovolným příspěvkem.

### Uvítáme nové partnery, autory a další spolupracovníky.

Nepobíráme dotace a nejsme spojeni s politickými zájmy. Nabízíme vám prostor k vyjádření, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme MÍSTNÍ neziskové, kulturní, sportovní, sociální a charitativní projekty, školy a ekologickou osvětu.



**DAR PÍSECKÉMU SVĚTU**  
(jednorázový či jako měsíční příkaz)  
můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Transparentní účet, veřejná sbírka schválena 5.12.2013 KÚ v Č. B., každý dárcce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání.)

**VELMI DĚKUJEME** všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu  
6000 kusů a je distribuován  
ZDARMA.

## ČÍSLO 12/2024 – PROSINEC vyjde ve čtvrtek 19. prosince

Časopis si můžete vyzvednout na více než  
100 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Sladovna Písek, Velké nám. 113/1
- Prácheňské muzeum
- TRAFIKY a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, PRAMEN, SPAR
- Tenisová hala – Výstaviště
- ČÍŽOVÁ – samoobsluha
- ČÍŽOVÁ – Hostinec U Štálíchů,
- ZLIVICE – pekárna;
- ZÁHOŘÍ – samoobsluha
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen, FLOP
- Městské kulturní středisko Protivín
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

### PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 11/2024, redakční uzávěrka: 20. 11. 2024  
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63  
ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,  
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: [www.piseckysvet.cz](http://www.piseckysvet.cz)

e-mail [redakce@piseckysvet.cz](mailto:redakce@piseckysvet.cz). Bankovní účet pro dary: 78 31 003 001/5500 (Raiffeisenbank)  
REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny), e-mail: [jelenova@piseckysvet.cz](mailto:jelenova@piseckysvet.cz)  
Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky), e-mail: [zbornik@piseckysvet.cz](mailto:zbornik@piseckysvet.cz)

**Telefon do redakce a inzerce:  
607 777 993**

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.  
Přetiskování obsahu POVOLENO,  
ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.  
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.  
© OS Písecký svět, z.s., 2024

### CHCETE ZVEŘEJNIT SVŮJ NÁZOR?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky pošlete nejlépe e-mailem: [redakce@piseckysvet.cz](mailto:redakce@piseckysvet.cz), nebo se domluvte na předání textu na tel. 607 777 993.



**MÍSTO V SRDCI:** Desítky lidí přišly v sobotu 2. listopadu na Lesní hřbitov na slavnostní otevření vzpomínkového prostoru na děti, jež odešly dříve, než se mohly narodit, nebo zemřely při porodu či brzy po něm. Místu společně požehnali zástupci několika píseckých církví. „My, jako organizace, která pečuje o rodiče po ztrátě miminka v těhotenství během porodu nebo krátce po něm, jsme vděční, že u vás vzniklo tak krásné místo, kam lidé mohou přijít zapálit svíčku, pomodlit se, kam mohou přijít navštívit své andělky,“ poznamenala ředitelka organizace Dítě v srdci Štěpánka Pokorníková a dodala, že se podle ní jedná o nejkrásnější pietní místo v naší republice. Akci dojemně doprovodilo vystoupení mladých tanečnic z T-Dance s choreografií Rózy Zborníkové. **ZDENKA JELENOVÁ**



**JEDNU ZE SAKUR,** která byla loni v listopadu vysazena v ulici Otakara Ševčíka, poškodil neznámý vandál. „Stromek neodborně ostříhal, a navíc některé větve zalomil. Je možné, že kvůli tomu na jaře nerozkvete,“ řekl koordinátor městské zeleně Ondřej Kofroň. Není možné, aby lidé svévolně upravovali dřeviny v majetku města! **-MŮ-**



**35. VÝROČÍ PÁDU KOMUNISTICKÉHO REŽIMU** si 17. 11. připomnělo u pamětní desky na Divadle Fráni Šrámka několik desítek Písečanů spolu se zástupci města. O hudební doprovod se postaral písničkář Jiří Smrž. **-MŮ-**



**35. VÝROČÍ PÁDU KOMUNISTICKÉHO REŽIMU** si 17. 11. připomnělo u pamětní desky na Divadle Fráni Šrámka několik desítek Písečanů spolu se zástupci města. O hudební doprovod se postaral písničkář Jiří Smrž. **-MŮ-**

## Můžeme si pootevírat místa v srdcích navzájem?

V listopadovém čísle se sešlo několik podzimně zažutých, až smutných textů. A pak také něco občanské bojovnosti... Tohle všechno podle mne na stránky našich regionálních novin patří. Je důležité zajímat se, co se kolem nás děje. Ale, jak u příležitosti oslav 17. listopadu zdůraznil náš pan starosta Čapek: „K demokracii se váže svoboda, ale zároveň i povinnost a kromě toho, že přináší možnost svobodně se vyjadřovat, by měla znamenat i respekt k odlišným názorům.“ Kéž by toho vzájemného respektu a snahy o pochopení a nalézání přijatelných kompromisů bylo kolem nás více, než se leckdy zdá... Na všech stranách.

Začátkem listopadu, na „Dušičky“, bylo na Lesním hřbitově slavnostně otevřeno Místo v srdci (tenhle projekt už jsme v Píseckém světě podrobně představovali). Jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit, byl to hluboký zážitek, především společná modlitba zástupců různých církví a tanec malých tanečnic z T-Dance... V souvislosti s tím mne pak dojaly – a také pobavily – dětské vzkazy, které ve svém textu přináší Rostla Homola, jeden z těch, kteří Místo v srdci žehnali. A jemným způsobem se tohle téma prolíná do dnešního zamýšlení Barči Smrčinové z Athelasu.

Jako vždy vám přinášíme také spoustu pozvámek na skvělé akce, které se v předvánočním období budou v Písku odehrávat. Určitě je z čeho vybírat, ať už je váš vkus jakýkoliv. Rozhodně nepřehlédněte premiéru nové hry Podčárníků – k tomu přinášíme celý rozhovor.

Přeji vám všem především klid v duši, protože doba adventní by měla sloužit především ke zklidnění, a ne k překročné honbě za co největším množstvím dáreků a co nejlépe vymyšlenou domácností. A ať se nám daří být hodní, aspoň nám dospělým. Protože, jak píše Bětka v Rostlově článku: „Milý Bože! Vánoce by měly být dřív, protože děti nemůžou přece vydržet být tak dlouho hodné.“

**ZDENKA JELENOVÁ**

## Samici orla mořského jsme zachránili z jihočeského bahna

Ten telefonát byl dost akutní. Na rybníku Markovec u Sudoměře je v bahně zapadlý orel! Nebylo moc času, za hodinu a půl byla tma, a tak jsme s Kristýnou vzali podběrák, „prsačky“, přepravku, bidla a jelo se.

Orel seděl v potůčku asi 200 metrů od hráze, tam ho sledovali nálezci. Nejbezpečnější cesta byla zboku, ale i tak to byl opravdu mazec. O dost více než metr bahna, poslední tři metry jsme zdolávali asi deset minut, masakr!

Chytit orla šlo díky dlouhému podběráku docela dobře, mnohem horší byla cesta zpátky. Rybářům se omlouváme, ale podběrák a bidla jsme tam nechali.

Pak už to byla pohoda, doma jsme ho s Mirkou a Kristýnou oprali a dali do tepla, druhý den ráno dostal další sprchu a kapra, tak snad bude v pořádku. Pokud byste se někdy dostali do podobné situace, platí několik DŮLEŽITÝCH ZÁSAD:

• VŽDY volejte odborníky, • NIKDY nechoďte sami a • na bezpečném místě mějte někoho, kdo může v nouzi zavolat další pomoc.

My jsme to ale zvládli a snad orel brzy poletí zpátky do lesů a rybníků... Mimochodem, ve stejném rybníce vyhrál Jan Žižka v roce 1420 svou první větší bitvu, tak už víme, jak to udělat!

**LIBOR ŠEJNA,**  
Záchraná stanice živočichů Makov





## Přijďte si poslechnout argumenty zastupitelů ke stavbě spalovny odpadu a jejich další plány?

Na zasedání zastupitelstva 5. prosince v kulturním domě v Písku má každý občan možnost zúčastnit se projednávání bodů zásadních pro budoucnost města a jeho obyvatel. Máte také právo vyjádřit zde svůj názor či položit zastupitelům jakékoliv dotazy.

Starosta města na posledním zasedání zastupitelstva prohlásil: „Peníze budou, my nebudeme...“ Známe pořekadlo použil jako odpověď na diskuzní příspěvky ohledně hospodaření města, schvalování dalších neplánovaných akcí a projektů města, bez ohledu na akce již zahájené, nedokončené. Mám dojem, a nejsem sama, že rozpočet na příští rok bude složen tímto stylem, přesněji, že do konce volebního období se bude koalice snažit utrácet nad míru, bez ohledu na budoucnost. Na zasedání zastupitelstva se k hospodaření vyjadřovali i jiní zvolení, k opatření však začínají nabádat i zastupitelé, kteří dosud rozličné akce města hromadně podporovali.

A je tak v zájmu všech obyvatel města, aby svou pozornost obrátili k prosincovému zasedání zastupitelů. Jasně, pro většinu lidí je to nuda a politika, chápu. Ovšem potom se snadno stane, že zastupitelé schválí v rámci rozpočtu na příští rok akce, o jejichž potřebnosti následně už bude pozdě se dohadovat. Vždycky je fajn, když se na zasedání zastupitelů může veřejnost rovnou v projednáváním bodě doptat na detaily, vyjádřit svůj názor k tématu, vždycky se může stát, že nerozhodnutí (nedomluvení) zastupitelé získají i jinou informaci k věci. Účast veřejnosti na zasedání zastupitelstva je rozhodně žádoucí, to vy jste si zvolili své zástupce a vy jste jejich kontrola nad tím, jak pracují, jste totiž jejich jedinou kontrolou.

Rozpočet města bude určitě obsahovat položku STAVBA SINGLTREKU. Souhlasíte s tím, aby byl v Píseckých horách vybudován? Věříte slibům angažovaných, které zazněly při projednávání tohoto bodu? Já ne. Už třeba pro vyšší peněz potřeby na stavbu singltreku. Návrhem na akci se žádalo o 10 milionů korun. Do rozpočtu je navrhováno 12 milionů korun.

Nový BAZÉN se v položkách rozpočtu města projeví také, stavba, u které teprve po jejím dokončení zjistíte, jestli je v tomto provedení vám a potažmo městu k užítku.

A nejen schvalování rozpočtu města bude pro obyvatele města zásadním bodem. Zastupitelé budou projednávat další postup u stavby SPA-LOVNY ZEVO. Od začátku úmyslu spalovnu postavit jsou veřejnosti podávány nepřesné, zkrslé a dokonce nepravdivé informace k účelu této stavby. Stavba spalovny je vysoce finančně náročná, a i když se město snaží tvářit, že riziko u neúspěchu, včetně všech finančních závazků, ponese samotná spalovna, není tomu tak.

Společnost ZEVO s.r.o. založila města Písek a Strakonice, pakliže se společnost dostane do potíží, veškerou, tedy i finanční, odpovědnost ponese zakladatelé společnosti, takže i město Písek. A nebudou to částky něco přes půl miliardy korun, jako třeba u akce nových bazénů (sice se vysoutěžila stavba za míň peněz...), budou to téměř 3 miliardy korun za stavbu, a kdoví, jestli je to cena konečná. **Věřte na dotace a půjčky, nevěřte ve smysluplnost spalování odpadu, chcete referendum k akci, ale hlavně – máte čas dojet si poslechnout či komentovat argumenty zastupitelů ke stavbě spalovny odpadu?**

Na zasedání zastupitelstva 5. prosince v kulturním domě v Písku máte možnost zúčastnit se projednávání mnou zmíněných i mnoha dalších bodů z programu zasedání. I vy se můžete věcně zapojit do diskuze k projednáváním bodům, které doslova určují budoucnost života ve městě. Dejte svým zvoleným najevo váš názor k tak zásadnímu hospodaření s majetkem a penězi města.

MICHAELA ŠTASTNÁ

### Běh za štěstím – podpořte Martina

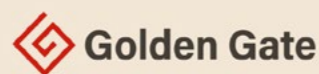
Téměř nevidomý „Forrest Gump“ – Martin Schubert z Písku – má v plánu oběhnout Českou republiku po Stezce Českem. Délka běhu je cca 2400 km a Martinovým cílem je tuto vzdálenost zdolat za 30 dní v květnu 2025. Podrobné informace k běhu najdete na [www.behzastestim.cz](http://www.behzastestim.cz).

Martinovou snahou je ukázat zdravým i nemocným, že se téměř vše dá zvládnout a zároveň do běhu zapojit co nejvíce lidí. Dalším cílem je získání prostředků pro Domácí hospic Athelas.



„Jelikož nevidomý běžec potřebuje kvalitní zázemí a několik desítek vodičů, máme velkou prosbu – podpořte nás a pomozte Martinovi splnit jeho sen o oběhnutí Česka, což se ještě nikomu nevidomému ani slabozrakému zatím nepodařilo,“ říká Milan Bubeníček, který celou smělou misi Martina Schuberta koordinuje.

Podpořte Martina a darujte libovolnou částku (možno i přes QR kód): [www.darujme.cz/behzastestim](http://www.darujme.cz/behzastestim). (zk)



### Vracíme penězům hodnotu

Ochrňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra



Kontakt pro bližší informace:  
Lenka Klečacká, tel.: 777 159 508  
e-mail: [lenka.klecacka@goldengate.cz](mailto:lenka.klecacka@goldengate.cz)  
[www.lenkaklecacka.cz](http://www.lenkaklecacka.cz)

INZERCE

## Zprávičky z Písku a okolí

### Písek se chce příští rok pustit do stavby okružní křižovatky Pražská

Město Písek chce příští rok vybudovat novou okružní křižovatku v ulici Pražská, vyroste na místě nynější křižovatky s ulicí Na Stínadlech. Měla by zlepšit plynulost dopravy v lokalitě, a navíc zajistit přístup do severní části bývalých Žižkových kasáren, kde by měla vyrůst nová obytná čtvrť. Na stavbě bude město spolupracovat s Jihočeským krajem, který je vlastníkem komunikace.

„Náklady na stavbu okružní křižovatky by se podle odhadů měly pohybovat kolem 50 milionů korun, bude se tak jednat o jednu z největších dopravně investičních akcí města v poslední době. Město zafinancuje překládku velkého množství inženýrských sítí, například kanalizace, vodovodu, plynu, elektrického vedení nebo optických kabelů. Na tyto práce půjdou přibližně dvě třetiny z celkových nákladů. Kraj by měl uhradit pokládku nového povrchu,“ řekl místostarosta Josef Soumar.

Město již na tento projekt získalo stavební povolení a chce co nejdříve vypsát výběrového řízení, aby se pracemi mohlo začít hned na jaře. -MÚ-

### Severní část Husova náměstí je opět průjezdná

Skončila tu rekonstrukce, která zahrnovala výměnu zhruba sto metrů dlouhého starého vodovodního potrubí, renovaci chodníku a komunikace, kde nově vznikla šikmá parkovací stání. Součástí prací byla i výsadba nové zeleně.

Město zde poprvé použilo takzvané prokořeňovací buňky, do kterých se vysazují stromy. „Díky nim mají dřeviny v městském prostředí mnohem lepší podmínky pro růst. Mají totiž zajištěn dostatek prostoru pro kořeny, vhodnou půdu a také vláhu. Stromy tak rostou rychleji, daří se jim, a proto na stanovišti mohou být desítky let,“ vysvětlila místostarostka Petra Trambová.

Petra Měšťanová

### Ledňáček říční je makovským smutným rekordmanem

Již 1000 zvířat přijala v letošním roce Záchraná stánice živočichů Makov. To je zhruba o 300 více, než jiné roky. Ledňáček říční v obci Tálín na Písecku narazil na prosklenou plochu a má pohmožděné



křídlo. První dny ho museli pracovníci stanice krmit ručně, teď už si rybky loví sám. Křídlo se hojí, a tak je velká šance, že se brzy vrátí do volné přírody.

Text a foto LIBOR ŠEJNA

INZERCE

Žáci a rodiče ZŠ Svobodná Vás srdečně zvou na

# Adventní jarmark

Sobota  
30. 11. 2024  
13.00-17.00

Těšit se můžete na:

- pěvecký sbor Cvrčci
- divadelní soubor Copánek
- vystoupení žáků druhé třídy
- výstavu betlémů
- rukodělné výrobky
- tvořivé dílničky
- domácí občerstvení

Místo konání: Waldorfská ZŠ Svobodná, Šobrova 2070, Písek  
Pořádáno za podpory města Písku

čtvrtek 5. prosince v 16 hodin  
Dům kultury Protivín

## ZDENĚK POLACH MATÝSEK

MILUJEME  
DĚTSKÝ SMÍCH  
... A VY?

Zdeněk Polách a břichomluvec Matýsek  
Sladká nadílka od Mikuláše  
Vstupné 150 Kč

Prodej vstupenek [www.mujiobjak.cz](http://www.mujiobjak.cz), tel. 734 271 080



# MONTEA CZ: Dvacet let na špici technologií a příležitostí

Písecká společnost MONTEA CZ letos oslavila 20 let, kdy na trhu působí jako spolehlivý partner v oblasti elektroinstalace a udržitelných energetických řešení. Za své priority označuje kvalitu a individuální přístup ke každému projektu – což zajišťuje maximální spokojenost zákazníků. Nyní má firma více než 20 zaměstnanců a aktuálně hledá do týmu další lidi, kteří mají chuť se učit, rozvíjet a přispívat k budování dobré a oblíbené písecké značky.

Zakladatelem a ředitelem firmy MONTEA CZ je **Bohumil Skuhra**, s nímž si povídáme o historii firmy, inovacích a příležitostech pro nové kolegy.

**Oslavili jste 20 let od založení firmy. Jak hodnotíte tento milník?**

Dvacet let je významný mezník. Je to období, které potvrzuje, že naše práce má smysl a že nám zákazníci důvěřují. Od malých začátků jsme se propracovali k firmě, která dnes realizuje průměrně 80 zakázek měsíčně. S tím samozřejmě přichází i potřeba efektivně vše řídit, a proto jsme se pustili do vývoje vlastního informačního systému, který nám pomáhá lépe organizovat práci a umožňují nám poskytovat ještě kvalitnější služby.

**Čím se MONTEA dnes zabývá?**

Naším zaměřením je elektroinstalace a moderní technologie. Realizujeme vše od klasických silnoproudých instalací až po chytré domácnosti, fotovoltaické elektrárny, zabezpečovací systémy. Velký důraz klademe na ekologické a obnovitelné zdroje energie, které zákazníkům přinášejí úspory, pohodlí a energetickou soběstačnost. Naším cílem je nejen přinášet inovace, ale také zjednodušovat lidem život.



„Pliskalice, vlhko, zima, Monteákům je však prima!“ – firemní teambuildingy. Foto Martin Holub

**Jak se změnila vaše práce s rostoucím kolektivem?**

S rozšiřujícím se týmem se více zaměřujeme na manažerskou práci a rozvoj lidí. Už nejde jen o technické dovednosti a kompetence. Plánujeme se více věnovat takzvaným měkkým dovednostem, jako je komunikace, týmová spolupráce, time management, zákaznický přístup nebo řešení konfliktů. Naším cílem je vytvořit motivovaný kolektiv spolupracovníků, kteří se podporují navzájem. Když tým dobře funguje, odráží se to i v kvalitě našich služeb. Aktuálně hledáme několik dalších lidí, kteří by měli zájem růst s námi, učit se nové technologie a přinášet inovace. Podporujeme spolupráci na různorodých zakázkách v týmech, kde si navzájem předáváme zkušenosti.



**Co konkrétně u vás budou nováčci dělat?**

Každý náš zaměstnanec má šanci najít si postupně svou specializaci, to, co ho bude bavit a v čem se bude stále zlepšovat. Zajišťujeme instalace a servis tepelných čerpadel, fotovoltaických systémů, zabezpečovacích a kamerových systémů a dalších zařízení, práci s moderními značkami jako Goodwe, Loxone, Jablotron, HIKVISION, Schneider, SMA, GOODWE, BYD a další.

**Co od zájemců očekáváte, co by měli umět?**

Práce u nás je plná výzev, což ji dělá zajímavou a smysluplnou. Hledáme jak specialisty z oboru



Bohumil Skuhra

elektro, tak šikovné montéry, kteří se chtějí podílet na růstu firmy a realizaci inovativních projektů. Očekáváme zodpovědnost, spolehlivost a chuť učit se novými technologiím a rozvíjet své dovednosti.

**A co zájemcům o spolupráci naopak nabízíte?**

Práci ve stabilní společnosti s přátelským a profesionálním kolektivem, pravidelná školení a možnost dalšího vzdělávání v oboru. A pochopitelně atraktivní mzdu odpovídající zkušenostem a pracovním výsledkům. Oblíbené jsou také naše firemní akce a teambuildingy, penzijní připojištění a jiné benefity.

**Firma oslavila dvacetiny... A co vy osobně? Bává vás to stejně jako před těmi dvaceti lety?**

Na začátku to byla hlavně touha osamostatnit se a dělat věci po svém. Dnes už to není jen o mně nebo o tom, co mě baví – je to o tom, že vidím smysl v tom, co děláme jako firma. Navíc jsem obklopen skvělými lidmi – nejen zaměstnanci, ale i partneři a zákazníci a ta vzájemná inspirace a sdílení zkušeností mě posouvají pořád dál. Takže jestli mě to baví jako před dvaceti lety? Jednoznačně ano – a ještě mnohem víc!

*Do firmy MONTEA CZ se podíváme i v příštím čísle, protože vám chceme představit její další plány i způsob, jakým zde pečují o studenty středních škol v rámci odborných stáží. A také se budeme bavit o chytrých řešeních, která společnost nabízí zájemcům o inteligentní domácnost.*



**MONTEA CZ s.r.o.**  
ELEKTROINSTALACE  
MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

DOBŘÍ KONTAKT (+420) 605 585 459  
TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE

# Občané Písku sepsali petici proti omezení parkování v centru města

Rada města omezuje parkování v centru města. Lidé kteří tam bydlí s tím ale nesouhlasí. Sepsali proti tomu petici. Věří, že radnice odloží účinnost svého rozhodnutí a vytvoří potřebný prostor pro společné hledání vhodnějšího řešení pro všechny.

Drastické omezení parkování pro rezidenty je většinou vyžene z centra města od jejich domů, ale zároveň tím podstatně zhorší situaci v okolí centra. To je podle nich nesystémové.

Společně se sešli v pátek 8. 11. a dohodli se na dalším postupu. Sepsali petici a v těchto dnech ji podávají na radnici, aby se stihla projednat ještě do konce roku. Petiční výbor věří, že je podpoří většina místních obyvatel.

**Text petice popisuje podrobně jejich požadavky i důvody:**

„Vážení radní a zastupitelé, my, níže podepsaní občané, prostřednictvím této petice žádáme Město Písek o:

- zrušení přijatého usnesení č. 617/24 rady města ze dne 10. 10. 2024 v bodě 34) Parkování v pěší zóně v ulicích Bakaláře, Drličov, Fráni Šrámka, Hradební I a v pěší zóně na Fügnerově náměstí.
- projednání s níže podepsanými rezidenty před přijetím takto závazných rozhodnutí.
- nové projednání záležitosti orgány obce tedy radou města, která přijala předchozí ustanovení a zároveň i v zastupitelstvu města, protože se jedná o důležitý precedens v řešení parkování ve městě Písek.
- Jako přechodné opatření žádáme minimálně o odložení účinnosti stávajícího přijatého usnesení č. 617/24 na 1. 7. 2025 z důvodu vytvoření

prostoru pro řádné projednání věci s opomenutými rezidenty a majiteli objektů.

**Odůvodnění:**

Dne 10. 10. 2024 přijala rada města Písek Usnesení č. 617/24: „Rada města schvaluje s účinností od 01.01.2025 změnu režimu parkování v pěší zóně v ulicích Bakaláře, Fráni Šrámka a Hradební I a v pěší zóně na Fügnerově nám., podle návrhu Ad 3 – jednotlivá parkovací místa pronajmout a žádné další parkování v pěší zóně neumožnit. V ulici Drličov zrušit parkování bez náhrady. Zodpovídá: Ing. M. Kovařík“

Usnesení bylo přijato bez předchozího projednání s rezidenty, podnikateli a vlastníky objektů v dotčených ulicích.

Nesouhlasíme se zrušením bez náhrady parkovacích stání v ulici Drličov. Jedná se o nesystémové řešení. Stávajících 12 míst, která jsou stále plná, bude v lokalitě velmi chybět.

Odmítáme navrhovaný způsob pronajmutí stávajících parkovacích míst formou dražby z vyvolávací cenou 15.000,- Kč /12 měsíců za parkovací stání. Jedná se o stávajících 14 parkovacích stání v ulici Fráni Šrámka, 6 parkovacích stání v ulici Bakaláře, 3 stání v ulici Hradební I a 12 stání usnesením zrušených v ulici Drličov. Na těchto 35 parkovacích stání je v letošním roce vydáno 83 rezidenčních parkovacích karet (237 % kapacity).



Písek – parkoviště Bakaláře. Foto Tomáš Droppa

V pěší zóně na Fügnerově náměstí je zatím blíže neurčený počet stání. Považujeme tento způsob za nemorální s neblahým dopadem na místní sousedské vztahy. Tímto způsobem pronajatá místa nebudou efektivně využívána. Cena rezidenčních karet je nepřiměřeně vysoká. První rezidenční karty se běžně v městech ČR prodávají za řádově nižší cenu. Jsme připraveni jednat o vhodnějších řešeních.

Upozorňujeme na zásadní fakt, že jižní část centra města má výrazně jiný charakter než severní část. Proto je potřeba hledat specifická řešení pro tuto lokalitu, která budou respektovat legitimní potřeby místních obyvatel.

V lokalitě je dlouhodobý nedostatek parkovacích stání pro rezidenty ve zklidněné centrální části města. Přijatým usnesením se stávající stav ještě výrazně zhorší a negativně propíše do okolních ulic a parkovacích kapacit v okolí, což pocítí všichni, kdo v této lokalitě potřebují i třeba krátkodobě zaparkovat. Přijatým řešením se problém neřeší, jen se přesune do jiné lokality. Žádáme o konstruktivní jednání s petičním výborem a obyvateli této lokality před přijetím takto, nejen pro ně, zásadního rozhodnutí.“ /konec textu petice/

**Bude možné najít kompromis?**

Otázka parkování v centru města je dlouhodobým problémem, který řeší naše město. Měl ho jako jednu z důležitých prioritních oblastí k řešení již dosluhující **strategický plán města z roku 2015** a to v bodech B.1 Dostupnost centra města a B.2 Organizace dopravy v klidu.

Do současnosti ale není tento problém uspokojivě řešen. Je potřeba tedy hledat taková řešení, která zohlední legitimní potřeby místních obyvatel, pracujících i návštěvníků celé oblasti našeho centra a jeho širšího okolí. To ale podle názoru místních obyvatel přijaté řešení nepřináší a neodpovídá to ani obvyklým řešením tohoto problému v podobných městech ČR.

MARTIN ZBORNÍK

## Písecký svět je otevřený všem zájemcům o spolupráci

V tomto měsíčníku chceme i nadále podporovat zveřejňování celého spektra názorů občanů Písecka. Jsme rádi, když nám napíšete své příspěvky k čemukoliv, co si přečtete nebo co se odehrává ve veřejném prostoru kolem nás. Tomu, abychom tento měsíčník a web mohli nadále provozovat, **můžete pomoci I VY.** V dnešní době je obtížné sehnat dostatek peněz na nezávislý regionální tisk. Proto velmi děkujeme i za příspěvky finanční. Noviny vydává neziskový spolek, který není příjemcem žádných dotací, není spojen s žádnou politickou stranou či skupinou a snaží se být maximálně nezávislý.

Nabízíme samozřejmě prostor místním firmám a podnikatelům pro inzerci a oslovování spoluobčanů – náš náklad i dosah je vysoký. Spolupracujeme také s většinou píseckých škol, neziskových a charitativních organizací i kulturních institucí. Rádi podpoříme jakýkoliv dobrý a prospěšný projekt.

**DAR PÍSECKÉMU SVĚTU** (jednorázový či jako měsíční příkaz) můžete zaslat na dárcovský účet č. 78 31 003 001 / 5500

**DĚKUJEME ZA VAŠI PŘÍZEŇ!**



QR Platba



## Sladovna: Důležité upozornění pro všechny, kdo mají vlastní hlavu – nezapomeňte přijít

Nová výstava Davida Böhma a Ondřeje Buddeuse vychází z jejich knihy pro děti Hlava v hlavě (Labyrint, 2013, 2020), která v ČR získala řadu ocenění, mj. Magnesii Literu nebo Nejkrásnější česká kniha, v Německu pak nominaci na tradiční Deutscher Jugendliteraturpreis.

Sladovna Písek pozvala oba autory, aby „svět hlavy“ proměnili v instalaci, a autorsky tak rozšířili herní prostor, který toto nevyčerpatelné téma přináší. Výstava ve Sladovně potrvá **do 16. března 2025**.

Výstavu Hlava v hlavě ve Sladovně Písek můžete zažít přesně tak, jak je vaší hlavě libo. Zdržte se tu přesně tak dlouho, jak vám vyhovuje. Dopřejte si dostatek času a prozkoumejte všechny zajímavosti týkající se hlavy vaší i hlav ostatních. Navštivte výstavu v libovolném čase bez lektorského programu – od čtvrtka do neděle od 13:30 do 17:00. Cena 50,- Kč za osobu. Nebo zažijte výstavu v doprovodu lektora, každou sobotu v časovém bloku 11:00 – 12:30 hod. (100,- Kč za osobu).

A pokud si v jednom dni zakoupíte vstupenky minimálně na dva programy (zážitková výstava, Animárium, workshop, dílna, ateliér, Nebe, peklo, ráj), dostanete od nás vstup zdarma do výstavy Hlava v hlavě jako dárek.



Foto Martin Zborník

Srdečně vás zveme také na tradiční předvánoční akce:

- 1. 12. Adventní dílny ve Sladovně • 5. 12. Nebe, peklo, ráj
- Více info na [www.sladovna.cz](http://www.sladovna.cz) a [www.adventvpisku.cz](http://www.adventvpisku.cz). Těšíme se na vás!  
VAŠE SLADOVNA

## Knihovna: Zanzibar, káva se starostou, Jáchym Topol, Václav Marhoul, Petr Mano

V přízemí knihovny můžete stále vidět výstavu píseckého výtvarníka Ludka Kolouška, ve 2. patře výrobky studentů waldorfských škol. Sté výročí úmrtí Franze Kafky si připomeneme výstavou Franz Kafka a jižní Čechy zapůjčenou z Jihočeské univerzity a dětské oddělení zpestřuje výstava Dubánek a noční bouře podle stejnojmenné knihy Kláry Smolíkové. A na jaké akce vás zveme?

Prosincový program zahájíme v pondělí 2. 12. pozvánkou **do teplého Zanzibaru**. Cestovatelka Jana Kocourková se s námi podělí o své zážitky z exotického ostrova. V úterý 3. prosince promítáme další film v pravidelném cyklu Promítej i ty! V **dánském dokumentu Poslední sny** (2013) nahlédneme do posledních týdnů života tří žen a otevřeme téma, které je v Česku stále silně tabuizované.

Ve **středu 4. prosince** se letos naposledy sejde **starosta města s občany nad šálkem kávy**. Poté vás zveme na besedu s architektem, teoretikem a **kritikem architektury Adamem Gebrianem**. Autor knih Dva měsíce v Lisabonu nebo Tři měsíce v Barceloně nám představí svou novinku Léto na Tenerife.

Ve **čtvrtek 5. prosince** dopoledne proběhne pravidelné pásmo pro děti Všechnálek. V pátek **6. prosince** přivítáme spisovatele, básníka, novináře a signatáře Charty 77 **Jáchyma Topola**. Jak laureát Státní ceny za literaturu vnímá knižní svět a jak jako novinář vidí budoucnost publicistiky? V pondělí **9. prosince** debatujeme s ultracyc-

listou Martinem Součkem, který letos se svým parťákem Tomášem Navrátilkem zvládl **Extrémní závod napříč Amerikou**, aby upozornil na téma paliativní péče. V úterý **10. prosince** zveme na besedu a křest nové knihy **spisovatelky Heleny Vrábkové Odposlu**.

Ve **středu 11. prosince** knihovnu navštíví **Václav Marhoul**, scénárista, herec a režisér válečných filmů Tobruk a Nabarvené ptáče.

Ve **čtvrtek 12. prosince** vykouzlíme vánoční náladu v **adventní dílně**, ve které si můžete vyrobit originální dekorace. Stejný den se uskuteční i pravidelné setkání čtenářského klubu. Poslední kniha v tomto roce bude Krabička zápalek od tchajwanského básníka a esejisty Lo Ch'inga. V pátek 13. prosince zve Svět v Písku na **koncert úspěšného českého zpěváka Thoma Artwaye**, dvojnásobného držitele ceny Anděl. V sobotu **14. prosince** proběhne letošní **čtvrté písecké nokturno pod taktovkou houslisty a dirigenta Oldřicha Vlčka**.

V pondělí **16. prosince** zůstaneme hudebně naladěni. PUBartáci, hudební uskupení Prácheňské



Jáchym Topol – 6. 12.



Václav Marhoul – 11. 12.

umělecké besedy, zvu na Vánoční souznění, adventní pořad s verši a koledami. Na dětské oddělení si mohou děti přijít popovídat o knihách do nového Čtenářského klubíku. V 17:00 pak v sále začne **beseda s píseckým spisovatelem a výtvarníkem Petrem Mano**. Přemýšlet budeme o smyslu čtení a psaní literatury v současném světě a o možnostech využití regionální literatury ve vzdělávání.

Prosincový program zakončí v **neděli 22. prosince Oldřich Vlček Českou mši vánoční**. Koncert proběhne na nádvoří knihovny a bude určen především pro rodiny s dětmi. Vstup je zdarma.

Více informací se dozvíte na [www.knih-pi.cz](http://www.knih-pi.cz) a na našich sociálních sítích. Přejeme vám krásný předvánoční čas a těšíme se na vaši návštěvu.

VAŠE KNIHOVNA

## Písecký orloj – Podčárníci v nové hře připomenou slavné písecké osobnosti

Parta členů Divadla Pod čarou a jejich přátel, kteří se podílejí na organizaci festivalu ochotnických divadel Stříbrný vítr, přicházejí po šesti letech s novou divadelní hrou nazvanou Písecký orloj aneb po starých píseckých schodech. Podčárnická parta zároveň děkuje za skvělou spolupráci Prácheňskému muzeu v Písku.

Premiéry nového kusu budou hned dvě: **23. listopadu od 19 hodin a 24. listopadu od 18 hodin ve velkém sále Divadla Pod čarou**. Předprodej vstupenek je možný pouze v Podčáři. Sešli jsme se po jedné ze zkoušek v divadle se členy souboru a režisérem Jaromírem Hruškou, abychom nakoukli za závoj připravované hry.

S předchozím kusem **O 14 dní dříve aneb svoboda nadvakrát** jste se vztahovali ke 100. výročí, k historické události, kterou se stalo vyhlášení československé republiky dne 14. října 1918 v Písku. Tedy o dva týdny dříve, než se tak skutečně stalo 28. října 1918. Tehdy představení vzbudilo docela poprask. Jak na tuto hru vzpomínáte? **Roman Čada**: S nápadem původně přišel Míra

Pokorný, ředitel Podčáry, a shodou okolností v té době o této události psal emeritní ředitel Prácheňského muzea Jirka Prášek knihu a tu dal Františku Zborníkovi, nestorovi ochotnického divadelnictví, k dispozici. Ten si knihu prostudoval, a tak se v divadelní hře objevují skutečné a pravdivé informace.

Tehdy jste hru zkoušeli s tehdejším principálem Podčáry Mírou Pokorným a s onou ikonickou osobností amatérského divadla – Františkem Zborníkem. A sbírali jste jedno ocenění za druhým na regionálních přehlídkách ochotníků, až jste se dostali na celostátní přehlídku Jiráskův Hronov. Jak jste si ty divadelnické festivaly užívali? **Roman Čada**: Měli jsme radost z dobře odvedené práce.

**Tomáš Franců**: Byla to samozřejmě velká pocta a byli jsme za to rádi, i když jsme to vůbec nečekali. Nejsme soubor, který nazkouší každý rok novou hru. Byla to navíc naše prvotina a nečekali jsme, že se do Hronova vůbec dostaneme. To nás samozřejmě nakoplo i do budoucna, a řekli jsme, že bychom rádi nazkoušeli další novou hru.

**O 14 dní dříve aneb Svoboda nadvakrát** tehdy měla dvě premiéry, 13. a 14. října 2018. **Nová hra Písecký orloj bude mít nyní také dvě premiéry: 23. a 24. listopadu, tedy po více než 6 letech. Co se v tom mezicase dělo s vaší divadelní partou?** **Roman Čada**: Pořád jsme něco dělali a scházeli se. Každý rok připravujeme třeba novou pohádku na Mikulášskou nadílku. Jezdili jsme se také dívat na našeho kolegu Tomáše Franců, který hraje Ježíše v Pašijových hrách. A ty se v Hořicích na Šumavě hrají už přes 200 let stále stejně a dokonce má o ni zájem UNESCO.

**Můžete nový divadelní kus Písecký orloj lehké nastínit? Jakého tématu se dotýkáte nyní?**

Dokončení na str. 10

OCHOTNÍCI Z DIVADLA POD ČAROU - OPĚT NA SCĚNĚ!

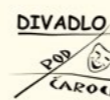
DIVADLO POD ČAROU V PÍSKU UVÁDÍ:  
DIVADELNÍ ADAPTACI ZNOVUOBJEVENÉ PŮVODNÍ ČESKÉ FILMOVÉ KOMEDIE

**PÍSECKÝ ORLOJ**

... ANEB ... PO STARÝCH PÍSECKÝCH SCHODECH.



SCÉNÁŘ A REŽIE: JAROMÍR HRUŠKA, HRAJÍ: OCHOTNÍCI Z DIVADLA POD ČAROU



**SOBOTA 23.11. 2024 OD 19:00**  
**NEDELE 24.11. 2024 OD 18:00**



Fotografie ze zkoušky nové hry v Divadle Pod čarou Zbyněk Konvička



## Písecký orloj – Podčárníci v nové hře připomenou slavné písecké osobnosti

Dokončení ze str. 9

**Jaromír Hruška:** Rád. Tím, že jsme se snažili nějak navázat na práci Františka Zborníka a Divadla Pod čarou, tak jsme si říkali, že by bylo hezké, abychom se udrželi v historickém duchu a posunuli se o kousek blíž v minulosti. Napadlo nás, že bychom využili v základu významné osobnosti města Písku, kterých tu je na poměrně malé město opravdu požehnaně. Tím myslím i celosvětových osobností. Z toho jsme se snažili vyjít a zahrnout do hry i určité události a delší časový úsek. Hra se odehrává od konce první světové války, vzniku republiky, až do nacistické okupace před druhou světovou válkou.

### Jaké postavy ve hře uvidíme?

**Jaromír Hruška:** Máme tam pana profesora Adolfa Heyduka, profesora Augusta Sedláčka, přeneseně pana profesora Otakara Ševčíka a spousta dalších figur, které jsou pro nás důležité a podstatné: Františka Křížíka, Fránu Šrámka také přeneseně, a pak spousta dalších postav řekněme fiktivních, ale takových, které v té době mohly být a žít v Písku a být součástí tehdejší komunity. Je tam manželka pana profesora Heyduka, paní Reinerová a další. Nebudeme dopředu moc prozrazovat.

### Kdo další se na této hře podílí, kromě Podčárníků?

**Tomáš Franců:** Jádro souboru tvoří herci ze hry O 14 dní dříve aneb svoboda nadvakrát a kamarádi, kteří se podílejí na produkci festivalu Stříbrný vítr. Pracuje se nám spolu dobře, a tak jsme se rozhodli se pustit do nové hry. Okolnosti jejího vzniku jsou také zajímavé, to by mohl prozradit Jaromír.

**Jaromír Hruška:** Díky badatelské práci emeritního ředitele Jiřího Práška se podařilo najít film, který je

prvním filmem, který byl natočený v Písku velkými hereckými hvězdami českého filmu. Kromě dvou, jež všichni notoricky znáte...

### Myslíte filmy Měsíc nad řekou a Stříbrný vítr?

**Jaromír Hruška:** Ano, a my jsme se pokusili udělat jakousi divadelní rekonstrukci toho nalezeného filmu. To byla základní myšlenka vzniku nové inscenace.

### Přepokládám, že to bude spíš komediální žánr?

**Jaromír Hruška:** Je to převážně komediální žánr, protože si myslíme, že to lidi dnes potřebují. Přes komedii se dají sdělit i důležité a závažné věci. Tento žánr jako prostředník je na to ideální.

### Ve hře se objeví i písecké reálie a skutečná místa ve městě. Do jakých míst se ve hře přeneseme?

**Jaromír Hruška:** Určitě se tam přeneseme do píseckých uliček, do hospody U Reinerů, přeneseně na Plechandu, ale trochu to tutláme. S panem doktorem Práškem jsme si ta místa prošli a ukázal mi je, což bylo velmi důležité pro vytvoření základního půdorysu celé věci.

Vy jste, Jaromíre, známý píseckému publiku díky festivalu Stříbrný vítr, který se pořádá v Divadle Pod čarou pravidelně na konci ledna, jako portoce. Nyní jste v roli režiséra. Jak se vám spolupracuje s Podčárníky, jak se režirují Podčárníci?

**Jaromír Hruška:** Když se sejdou, tak dobře (smích)... Dělám si legraci. Samozřejmě je to časově náročné, musíme si sladit diáře. Dopředu jsem ale věděl, když jsem do Divadla Pod čarou jezdil na festival, a co bylo pro mě tou pozvánkou, byla hlavně podčár-



Herci v kostýmech Foto (i na titulní straně) Milan Bubeníček, foceno v Památníku Adolfa Heyduka, v jeho secesní vile v Tyršově ulici.

nická parta. Věděl jsem, že tu jsou lidi, kteří na sebe slyší, mají se rádi a chtějí spolu dělat něco smysluplného. A tím něco předat. To bylo to nejdůležitější. A musím říct, a doufám, že to tak ocení a ohodnotí i diváci, že herecky mohou hodně překvapit. V herecké práci jsme se někam posunuli a sladit se do jednotnějšího hereckého projevu. Mám pocit, že se nám to podařilo. Teď už jedeme do finíše, tak už to jen něčím nepokazit a zamakat na tom, aby vznikla věc, kterou bude mít Písek a nejen Písek zkrátka rád a budou na novou hru lidé rádi chodit.

Celý rozhovor a více fotografií najdete na webu Píseckého světa: [www.piseckysvet.cz](http://www.piseckysvet.cz)

ZBYNĚK KONVIČKA

## Prosinec v Galerii Dragoun

### Umělá inteligence: PROČ, na CO a JAK? – úvod do světa AI

Ještě jste nezačali používat umělou inteligenci? A chtěli byste? Umělá inteligence (AI) je již mezi námi a mnozí ještě mají obavy z jejího používání, ale hlavně neví JAK ji začít používat a K ČEMU je dobrá? Proto jsme se rozhodli, udělat v Galerii Dragoun o umělé inteligenci přednášku, abyste překonali první bariéry. Je určena těm, kdo o AI slyšeli, rádi by jí používali, ale vůbec netuší, jak začít...

Přijďte ve středu 4. prosince v 17 hod. Poslechnete si, jak se může stát umělá inteligence vaším osobním i pracovním pomocníkem. A pokud se vám vstupné 150 Kč zdá drahé, požádejte své příbuzné, ať vám darují vstupenku jako předčasný dárek k Vánocům. A věřte, že to bude ten nejužitečnější dárek, který letos dostanete. Voucher na přednášku můžete zakoupit v Galerii Dragoun, Jungmannova 186, Písek.

### Vánoční koncert se skupinou Obejvíci

Ve středu 11. 12. od 18:30 hod. Přítukneme si vánočním punčem, který je pro dospělé návštěvníky koncertu ZDARMA, děti dostanou sladkosti a poslechneme si písničky kapely Obejvíci, kterou tvoří Luboš Maškara Barchini (kytarista a hudební mozek), Kristýna Barchini (zpěvačka), Jan Pelech (zpěvák, houslista, mandolinista), Lukáš Šebesta (banjista) a Karel Kačer (kontrabasista). V repertoáru mají melodie amerických písničkářů, které byly většinou opatřeny českým textem, i vlastní skladby. A určitě zazní i vánoční koledy...

Přijďte se užít vánoční atmosféru mezi obrazy. Vstupné 100 Kč, děti zdarma.

### Víno mezi obrazy.

Pátek 20. 12. od 18:00 hod. Poslední letošní ochutnávka vín s komentovanou prohlídkou vybraných



obrazů v Galerii Dragoun. Svá vína představí vinařství Turek & Šiška, bude raut a čeká vás i překvapení. Rezervace míst nutná na [info@galeriedragoun.cz](mailto:info@galeriedragoun.cz) nebo telefonicky na 732 402 965.

Info: [www.galeriedragoun.cz](http://www.galeriedragoun.cz)

DÁŠA CHOUROVÁ

## Prácheňské muzeum: Mikuláš, elektrárna, burza minerálů a s Jiřím Práškem do Iráku

I na prosinec připravili muzejníci bohatý program. Nesmí samozřejmě chybět adventně-vánoční výstava, však se také obvykle před Vánoci v muzeu na ní a na tvůrčí dílně s ní spojené objeví téměř každý menší písecký školák či předškolák. V posledních letech jich bývá okolo 1300! Ale kromě výstav bude prosinec ve znamení mineralogické burzy, přednášek a pro velký zájem přidáváme i šest termínů komentovaných prohlídek Městskou elektrárnou.



Výstava Kde se vzal, tu se vzal, Mikuláš pod okny stál vzdává hold dobře známému světcí, kterého si připomínáme právě v době adventní, konkrétně

6. prosince. Řeč je o svatém Mikuláši, biskupu z turecké Myry. Jeho úcta a obliba se nese celým světem a jižní Čechy nejsou výjimkou. Je patronem zdejší diecéze a jemu zasvěcené kostely nalezneme například v Krči či ve Štětkni. Výstava připomene nejenom jeho, ale hlavně tradici každoročních lidových obchůzek. Ty zdaleka nejsou výsadou Čech či dokonce jen Písecka, jejich konání – i když vypadá všude trochu jinak – je oblíbené takřka v celé Evropě. V našich zemích se konávají již od 14. století a jak výstava prozradí, nebyl to vždycky pouze anděl a čert, kdo tvořil družinu nebeského vyslance. Pokud se budete chtít ještě více dozvědět, jak svátek prožívali naši předci, můžete vyrazit i na komentovanou prohlídku s kurátorem Janem Koubou. Jedna se koná přímo 6. 12. od 16 hodin, druhá pak 14. 12. od 14 hodin.

Pokud na výstavu vyrazíte o nějaké adventní sobotě, můžete si návštěvu muzea zpříjemnit zastávkou v etnografické expozici. 7., 14. a 21. 12. v době mezi 9 až 14 hodin zde najdete vždy nějakého lidového tvůrce, který předvede svůj um a nabídne své zboží na prodej. Jednou se můžete setkat třeba s perníkářkou, jindy zase s autorem tradičních skleněných podmaleb.

Když písecká mineralogická burza před 27 lety začínala, vešla se do dvou místností a byla



Mineralogická burza v Písku už sice není jediná na jihu Čech, ale stále je největší a nejnavštěvovanější – letos 14. prosince v hale Elim na Výstavišti

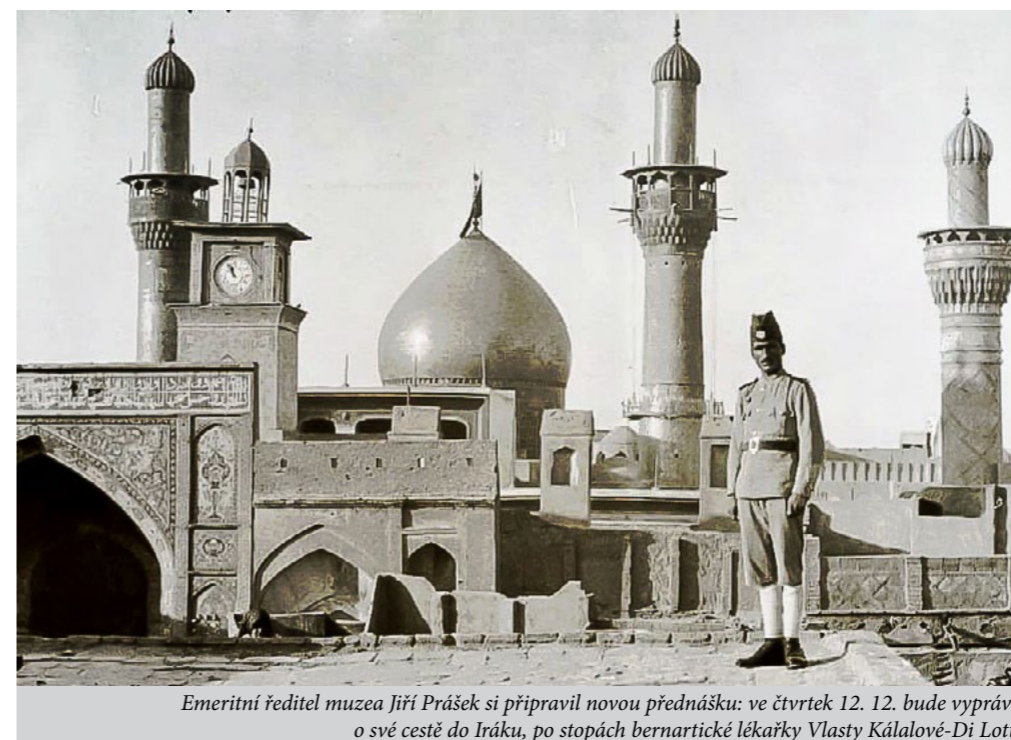
jediná svého druhu na jihu Čech. Dnes je vystavovatelů přes osmdesát, není už sice jediná, zato je největší a nejnavštěvovanější. Letos připadla na sobotu 14. 12., a již před několika lety ji muzeum muselo přesunout do haly Elim na Výstavišti. „Burza jistě zaujme obdivovatele sbírkových i dekorativních ukázek minerálů a fosilií, surových a broušených drahých kamenů, šperků a různých dekorativních předmětů z těchto přírodnin, ale i zájemce o odbornou literaturu,“ zve na ní její pořadatel, muzejní geolog Jaroslav Čícha. Nakoupit či se jen tak podívat můžete přijít v době mezi 9. až 14. hodinou.

I v prosinci zveme na přednášky – kdo si rád nechá ujit čertovské řádění, může se 5. 12. od 16 hodin skrýt na nějakou dobu v Mexiku. O své výpravě do této země pohovoří Karel Pecl a Michael Strnad, kteří tam kdysi zavítali v rámci expedice společnosti Zoogeos. Z cesty vznikl i film, který bude rovněž uveden.

A o týden později se Jiří Prášek pro změnu vydá do Iráku po stopách Vlasty Káralové-Di Lotti. Půjde tedy o kombinaci cestovatelsko-historické přednášky – autor se totiž do Bagdádu a okolí vydal v roce 2023 a navštívil zde místa spojená s působením bernartické lékařky. Nezapomeňte tedy – 12. 12. od 16 hodin.

Pro mimořádný zájem podzimních komentovaných prohlídek Městskou elektrárnou přidává muzeum ještě šest dalších termínů. Provádí opět historici muzea Bohumír Bernásek a Jan Kouba. Sraz je v ulici Podskalí, rezervace nutná alespoň den předem na [pokladna@prachenskemuzeum.cz](mailto:pokladna@prachenskemuzeum.cz) nebo na 382 201 111. Termíny, z nichž můžete vybírat, jsou následující: sobota 23. 11. v 10 hodin, úterý 26. 11. v 16 hodin, úterý 3. 12. v 16 hodin, sobota 7. 12. v 10 hodin, úterý 10. 12. v 16 hodin a sobota 14. 12. v 10 hodin.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM



Emeritní ředitel muzea Jiří Prášek si připravil novou přednášku: ve čtvrtek 12. 12. bude vyprávět o své cestě do Iráku, po stopách bernartické lékařky Vlasty Káralové-Di Lotti.



## Loutkové divadélko Nitka



• **Neděle 8. prosince, 14:30:**  
**VÁNOČNÍ KOLEDA** – loutkový vánoční příběh ze staré Anglie.

• **Neděle 15. prosince, 14:30: NAROZENÍ JEŽÍŠKA** – loutková hra o narození Ježíška doplněná koledami.

**Vstupné 50 Kč, rezervovat vstupenky nelze** – přijďte včas! LD Nitka Písek, Bakaláře 43/6 (vedle Charity), [www.nitka-pisek.cz](http://www.nitka-pisek.cz).

## Charita Písek zve na VÁNOČNÍ KONCERT

Třetí adventní neděle **15. prosince od 14:30** v děkanském kostele v Písku si můžete užít sváteční atmosféru a zaposlouchat se do vánočních písní a koled v podání **Píseckého komorního orchestru a pěveckého sboru Sborissimo**. Těšíme se na vás!

## Sladovna: vyplňte dotazník, můžete vyhrát odměnu!

Vážení a milí přátelé Sladovny, Sladovně je 15 let. Naši návštěvníci dospívají a my s nimi. Přemýšlíme kudy dál. Připravujeme novou strategii rozvoje. Prosíme vás o cennou zpětnou vazbu, jak právě vy, naši návštěvníci a zákazníci, Sladovnu vnímáte.

Prosíme, věnujte nám pár minut času a pomozte nám vykročit do dalšího desetiletí správným směrem. Vyplňte prosím dotazník, který naleznete pod připojeným QR kódem (nebo na adrese: <https://1url.cz/D1h1b>)

Abychom vás motivovali, připravili jsme lákavé odměny. Z odpovědí, které k nám putují do 30. listopadu 2024, vylosujeme celkem deset respondentů a ty odměníme volnou vstupenkou do některé z výstav, kalendářem Sladovny a Divadla Drak na rok 2025, nebo krásnými knížkami, které máme v prodeji na recepci Sladovny.



Výstava Království včel a bylin, @David Veis

Moc děkujeme a těšíme se na vaše odpovědi a brzy na viděnou u nás v galerii.

**VAŠE SLADOVNA.**

**STAVÍME CESTU**  
NOVÁ BUDOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLY CESTA V PÍSKU

**PAVEL HELAN**

[www.pavelhelan.cz](http://www.pavelhelan.cz)

**NEDĚLE 8. PROSINCE od 16.30**

**HALA ELIM, U Výstaviště 463, Písek**

**BENEFIČNÍ KONCERT pro PŘÍSTAVBU ZŠ CESTA**

**DOPORUČENÉ VSTUPNÉ 300,- Kč**



**fred GALERIE**

**Umělá inteligence**

**PROČ? AI K ČEMU? A HLAVNĚ JAK?**

Přednáška v **Galerii Dragoun** pro ty, kteří chtějí, ale neví jak s AI začít...

**Středa 4. prosince od 17.00 hod.**

REZERVACE MÍST NUTNÁ tel. 732 402 965  
Více informací na [www.galeriedragoun.cz](http://www.galeriedragoun.cz)



## Věk je opravdu jenom číslo – házenkář Arnošt Raník oslavil své 85. narozeniny

V sobotu 9. listopadu se v píseckém hotelu OtavaArena slavilo. I když se Arnošt Raník narodil 24. října 1939, pozval si k oslavě svých 85. narozenin své nejbližší, známé a několik bývalých spoluhráčů až o několik dní později. U příležitosti oslavy jeho krásných narozenin jsme ho požádali o rozhovor.

*O stáří se toho hodně napovídá, ale nemůžete všemu věřit. Vždyť s věkem přichází moudrost, díky níž můžete dělat chytrá rozhodnutí, která vám pomohou udržet si zdravou mysl i tělo v každé fázi vašeho života. Tak praví jedna studie a Arnošt Raník ji svým myšlením, chováním a vzhledem jenom potvrzuje.*

Mezi dnešními hosty je i váš bývalý spoluhráč z týmu Baníku Karviná, Svatopluk Pavelka, se kterým jste v roce 1968 získal v tehdejší Československu první mistrovský titul. Jak vzpomínáte na tehdejší sezonu, ve které se o prvenství v soutěži rozhodlo až v posledním kole?

Tehdy jsme sehráli v sezoně dvaadvacet kol a máte pravdu v tom, že o titulu se rozhodlo až v samém závěru ligy. O to bylo všechno zajímavější. S naším největším rivalem, pražskou Duklou, jsme měli před závěrečnými zápasy stejný počet bodů, ale Dukla měla o osm branek lepší skóre. A v následném pražském derby se Slavii vojáci vyhráli o šest gólů, takže Karviná musela v posledním utkání sezóny porazit Tatran Prešov o patnáct branek, což se zdálo být málo reálné, neboť tento slovenský celek patřil do absolutní špičky ligové soutěže. Soupeř měl na cestě k utkání nějaké problémy, někde se zdržel, možná nás i trochu podcenil, zatímco my jsem šli pevně za svým cílem. Zápas se hrál na antuce a přišlo se na něj podívat čtyři a půl tisíce diváků. Prešovu už o nic nešlo, takže hrál v pohodě, ale my jsme se hnali za vysokým vítězstvím. Už do přestávky jsme vedli rozdílem třídy, nakonec jsme vyhráli o šestnáct gólů – 37:21. No a díky dvěma plusovým brankám jsme pro Karvinou vybojovali historicky první mistrovský titul.



Jako první blahopřála Arnoštu Raníkovi k narozeninám jeho přítelkyně Daniela Koutníková.

Zápas měl vynikající diváckou kulisu. Jak se vám hrálo před takovou návštěvou?

Hrálo se nám dobře, každý náš vstřelený gól diváci hlasitě oslavovali a neustále nás hnali do útoku. Vysoké vítězství a zisk mistrovského titulu jsme trochu zapili, ale nebylo to ve velkém stylu, jak tomu bývá zvykem. Za několik dní jsme odjžděli na Island, kde dělal trenéra národního mužstva Dušan Růža, takže jsme se s oslavami drželi při zemi. Návštěva na utkání byla pěkná, ale nebylo to nic proti našemu zápasu v Egyptě v roce 1966. Ten se hrál na stadionu, kam přišlo pětadvacet tisíc diváků. A dovedete si představit, jaká tam byla atmosféra. Takové množství diváků bylo pro nás velké překvapení. To už jsem nikdy nezažil. V dalším období pak i v Karviné chodily na zápasy hodně vysoké návštěvy, třeba když jsme hráli proti pražské Dukle, to přišlo i pět tisíc diváků.

Vzpomenete si na památné přátelské utkání Československo – Výběr světa?

Určitě. Tenhle zápas se hrál v Karviné v roce 1967 před návštěvou asi sedmi tisíc diváků. Za tým Světa nastoupili vynikající hráči z tehdejšího Sovětského svazu, Polska, NDR, Španělska a další, byl to ohromný zážitek. Mužstvo Československa sice prohrálo, ale nic to neubralo na atraktivitě utkání, které se muselo divákům líbit.

Tehdy patřily celky jako Dukla Praha, Plzeň, Zubří či Prešov do absolutní ligové špičky, přesto titul získala Karviná. V čem byla hlavní síla tohoto mužstva?

Určitě v tom, že se tehdy v Karviné sešla skvělá parta kvalitních hráčů a výborných kamarádů. Skvělý tým tam byl už v době, než jsem já přišel do Baníku. Pokud se nemýlím, tak karvinský klub byl založen v roce 1955, za nějakých sedm let už byl v lize a v dalších letech hrál pravidelně v popředí tabulky.

V letech 1958 až 1960 jste v Písku absolvoval základní vojenskou službu. Kam jste odtud zamířil? Vrátil jsem se do Albrechtic u Studénky, kde jsem hrál takzvanou národní házenou. Tam se mi herně dařilo a postupem času jsme se propracovali mezi nejlepší prvoligové celky. Celé ty roky, co jsem se národní házeně věnoval, jsem byl pravidelně králem střelců v celé soutěži.

A jak se to přihodilo, že jste se z Albrechtic přesunul do Karviné, která hrála mezinárodní házenou?



Zřejmě moje střelecké schopnosti neunikly pozornosti funkcionářům Baníku Karviná, kteří chtěli svůj oddíl brzy dostat na lepší úroveň. Přijeli za mnou a nabídli mi angažmá v Baníku. Hned jsem jim nekývl, protože s mezinárodní házenou jsem neměl žádné zkušenosti, ale podmínky, které mi nabídli, byly výborné. Ty prostě nešlo odmítnout. A tak jsem se v roce 1962 přesunul do Karviné. Já jsem byl za tento přesun velice rád, protože, jak už jsem zmínil, v Baníku tehdy byla vynikající parta skvělých hráčů. Vzpomínám na to velice rád, i když většina mých bývalých spoluhráčů už není mezi námi. Zůstali jsme už asi jenom čtyři z týmu, který tenkrát vybojoval mistrovský titul.

Kdy jste se přesunul do Písku?

V Karviné jsem skončil na podzim 1971 a do Písku jsem přišel na jaře následujícího roku. To mě sem "naverboval" Jarda Žďánský starší s kapitánem mužstva Novákem (smích). Tehdy hrál tým Jitexu Písek divizi. Házenou jsem hrál prakticky až do svých padesáti let. Po skončení aktivní kariéry jsem začal trénovat Duklu Písek, která působila v soutěži pod názvem Dukla Praha B. Vzhledem k tomu, že jsem měl dobré styky s prvoligovou Duklou Praha, tak jsem nejlepší hráče, kteří sem přišli na vojnu a odehráli zde několik vydařených zápasů, posílal do Prahy, aby je tam vyzkoušeli.

Nemrzí vás, že mužská házená už dlouhou řadu let chybí v Písku?

To mě mrzí hodně, protože jsem byl jako trenér u toho, když mužská házená v Písku skončila. Tehdy většina kluků studovala hlavně v Praze a po studiích tam zůstali i pracovně. Bylo jich asi šest nebo sedm, přestali dojíždět do Písku na tréninky a nebyli zde bohužel jiní hráči, kteří by je nahradili.



## Věk je opravdu jenom číslo – házenkář Arnošt Raník oslavil své 85. narozeniny

Dokončení ze str. 13

Na druhou stranu jste měl určitě velkou radost z toho, že se házené profesionálně věnovala vaše vnučka Barbora Raníková, která na postu brankářky působila řadu let i v reprezentačním družstvu žen. Sledoval jste její kariéru?

Samozřejmě, sledoval jsem ji od samých začátků. Barbora začala s házenou v šesti letech u trenéra Jaroslava Lamače, později ji trénoval Josef Keclík. V sedmnácti letech odešla do Prahy dostudovat gymnázium a začala hrát za Slavii. Zajímavé je, že původně hrála na postu pivota, ale nakonec skončila v brance a dobře udělala. Z Prahy pak odešla do



Poblahopřát přišla také vnučka Barbora s rodinou.

Olomouce, kde vystudovala vysokou školu a také tam pracovala. Za tamní celek žen hrála nejvyšší ženskou soutěž devět let a poté strávila čtyři nebo pět let ve francouzském klubu Metz Handball. Do Mět jsem za ní jezdil poměrně často, moc se mi tam líbilo. V roce 2012 byla u nás vyhlášena Házenkářkou roku a také je akademickou mistryní světa.

**Pravidelně navštěvujete utkání interligového družstva žen Sokola Písek. Jak vidíte jeho ambice v probíhající sezoně?**

Při těchto zápasech dělám hlavního pořadatele. V minulé sezoně družstvo předvádělo pohlednou házenou a je velká škoda, že po jejím skončení některé hráčky z Písku odešly. V této sezoně družstvo hodně omladilo, přišlo asi šest dorostenek, na druhou stranu v něm působí i starší a zkušenější hráčky, jako je Iveta Korešová, Alena Stellnerová, Michaela Holanová, Michaela Boorová a další. Některá děvčata teprve sbírají zkušenosti v nejvyšší soutěži a na výsledcích týmu je to vidět, je to jako na houpačce, výhry se střídají s prohrami. Já ale věřím, že si písecký celek vybojuje účast v play off a opět bude hrát o medaili.



Gratulovat oslavenci přijeli i jeho známí a kamarádi (zleva): Stanislav Svoboda (bývalý dlouholetý generální sekretář a šéf soutěžního úseku Českého svazu házené), Arnošt Raník, bývalý karvinský spoluhráč Svatopluk Pavelka (startoval na MS a akademickém MS) a Ladislav Beneš (mistr světa z r. 1967 a držitel stříbrné medaile z OH 1972).

**Co byste popřál písecké házené do příštích let?**

Hlavně početnou základnu, to znamená, aby měl Písek co nejvíce mládežnických celků, ze kterých by vyrostly hráčky pro družstvo žen, které už řadu let hraje interligovou soutěž, a já věřím, že tam ještě dlouhou dobu vydrží. Co se týká současného týmu, měl by se více zaměřit na zkvalitnění obrany, ta není dobrá. A také se věnovat kvalitnímu tréninku brankářek, tam vidím určité rezervy.

Text a foto: FRANTIŠEK BOŘÁNEK

## Vzpomínka na píseckého rodáka Jana Schneidera

Jan Schneider? Kdo to je? Jistě si mnozí z vás klade tuto otázku. My dříve narození si jistě vybavujeme nádherné písničky Magdalena, Rekviem, Soud, Hřibě, Hej, pane zajáci... Krásné texty těchto písniček napsal pan Jan Schneider. Narodil se v Písku 30. března 1934.

Bydlel, jak mi sám říkal, v Trávné cestě, blízko hospody U Jiříka z Poděbrad. Miloval jižní Čechy, věnoval jim také mnohou svoji básnickou i prozaickou tvorbu. Maturitu složil v Táboře a poté odešel na studia do Prahy, kde získal titul inženýra na Vysoké škole ekonomické (1957).

První verše otiskl v roce 1958 v časopisech Květen a Kultura (1958). Ale výrazně na sebe upozornil až pásmem chuligánských veršů v žargonu Vo co de? na scéně divadla Semafor (1961). Po roce odchází do divadla Rokoko, kde se stává kmenovým autorem. Jmenujme hudební komedie Labyrint, Chan & Son, Čekání na slávu. Široký ohlas vyvolaly verše v jeho populárním rozhlasovém pořadu Písničky pro Petra a Lucii. V roce 1967 je autorem prvního českého divadelního muzikálu Gentlemani s hudbou Bohuslava Ondráčka který se hrál nejen v Praze, v Brně, ale také v Budapešti a v západoněmeckém Giessenu.

V období šedesátých let se dostal do povědomí české veřejnosti hlavně jako textař písní, o kterých

jsem se zmínila na začátku. Jmenujme ještě např. Oh baby, baby, Víc nechtěl by snad ani d'Artagnan, Divoký koně, Jéno hrej!, Don diri don....

Jan Schneider získal řadu cen v písničkových soutěžích Bronzový klíč Intervize, Stříbrná lyra – Bratislava 1966, Zlatá synkopa 1967, Grand Prix Sopoty 1967. Na Bratislavské lyře 1969 jeho text k písni „Musím zpívat dál“ sice získal cenu dosud ještě neznormalizovaných českých novinářů, ale způsobil, že se televizní přenos z festivalu nekonal. Kvůli ostré kritice pánů Štrougala a Bilaka musel odejít v roce 1969 do emigrace a jeho tvorba byla postižena četnými cenzurními zákazy, které trvaly až do listopadu 1989. Schneiderovo jméno zaznívalo pouze na vlnách Svobodné Evropy, kde pracoval. V tomto rádiu se setkal s Karlem Krylem, vedli spolu rozhovory a některá tato setkání jsou zaznamenána na „trojčedéčku“ Jan Schneider a kamarádi. Musím dál zpívat (Supraphon 2016).

V emigraci nikdy nezapomínal na rodné jižní Čechy. O tom se můžeme přesvědčit v jeho kni-

ze Jihočeský kaleidoskop. Jsou to básně, velice čtivé, z nichž některé jsou věnovány Písku a jeho okolí. Nebudu jmenovat všechny autorovo knihy, pokud jsem počítala dobře, jeho bibliografie čítá asi 44 titulů.

Po roce 1989 se vrací zpátky do Čech, kde žil se svojí manželkou Libuškou v Třeboni. Měla jsem tu čest se s manželi Schneiderovými seznámit, přijali pozvání do písecké knihovny na besedu se čtenáři, která se velmi povedla. Píseckým čtenářům pan Schneider věnoval své knihy, které jsou k zapůjčení. Nevím, zda ještě v maturitních otázkách z českého jazyka existuje téma, které se týká regionální literatury. Pokud ano, prosím češtináře, aby přidali jméno Jan Schneider a ve výuce literatury se o tomto autorovi zmínili. Zaslouží si to.

Pan Jan Schneider zemřel 1. prosince 2014. A na přání jeho manželky Libušky bylo rozloučení v píseckém děkanském kostele. Mši svatou sloužil otec Jan Doležal, o hudební doprovod se postarali bratři Václav a Jan Neckářové. Zazněly tam písně Magdalena, Rekviem a Soud. Jan Schneider odpočívá na břevnovském hřbitově vedle Karla Kryla.

P. S.: Letos uplynulo 80 let od narození Karla Kryla a 30 let od jeho úmrtí.

SOŇA SÁDLOVÁ



## „Rodina je základ“, říká se... – a pokud jde o téma odcházení ve svém vlastním domově, pak to platí dvojnásob

Už se to zase blíží. Advent, Vánoce, konec roku. Někteří se těší na pohodový čas plný svařáku, vůně perníkového koření, ohně v krbu a setkání s přáteli a rodinou, kterou dlouho neviděli.

Jiné popadá panika, protože mají pocit, že je to nejnáročnější období v roce. Shánění dárků, pečení, uklízení, předvánoční společenské akce.

Tak schválně, do které skupiny patříte vy?

Já patřím do obou. A mám pocit, že to tak má většina z nás. Někdy mě popadá předvánoční shon, stres a pocit, že všechno musí být dokonalé. Ale pak se uvolním a uvědomím si, že chci hlavně klid a rodinnou pohodu.

Protože rodina a vztahy s našimi blízkými a přáteli je to, o co vlastně v adventním čase jde především. Nejde o kupu dárků, načančany stro-meček a byt bez smítka prachu. Jde o pospolitost.

Co si budeme povídat, mezilidské vztahy jsou jednou z nejnáročnějších disciplín. Často se neshodneme, neumíme se domluvit a hádáme se. Skvělé je však to, že se to můžeme učit dělat lépe. Otevřeněji komunikovat, respektovat názory druhého, vycházet spolu.

Původně jsem v dnešním článku chtěla psát o tom, jak je čas strávený s rodinou kouzelný a nádherný, obzvláště o Vánocích. Ale pak jsem si uvědomila, že to není úplně celá pravda. V každé rodině jsou totiž nějaké problémy, větší či menší – a je to úplně přirozené. Prostě si to pojďme otevřeně přiznat.

Často se na ty vánoční návštěvy všech babiček a tetiček ani netěšíme a bereme je jako povinnost. Občas se pohádáme, někdo se chová nevkusně, jiný zase řekne to, co druhého zabolí. Večer jsme pak rádi, že ležíme ve své posteli a máme to za sebou.

I přes tohle všechno, i přes stres, občasné hádky, nedorozumění a málo tolerance se k sobě zas a znova každý rok vracíme, abychom se jako rodina navštívili. A na tom něco bude, nemyslíte? Prostě nám to stejně nedá. Ač jsou v našich rodinách neshody, i tak se máme rádi, protože rodina je prostě základ.

Jeden pro druhého chceme to nejlepší, i když to možná neumíme dostatečně dobře vyjádřit.

A v otázce odcházení je rodina zásadní. Pokud nějaký člen vážně onemocní, projeví se síla rodiny. Její soudržnost, schopnost komunikace, ústupků, respektu, porozumění přáním a potřebám druhého.

Když nám sdělili, že tatkovci zbyvá posledních několik měsíců života, konalo se u nás doma několik rodinných porad. Na povrch se vyplavoval obrovský strach některých členů, vztek z tak vypjaté a náročné situace a tíha toho udělat to konečné zásadní rozhodnutí.

Ale víte co? Dali jsme to. Jako rodina jsme se semknuli a splnili tatkovci jeho přání pečovat o něj doma až do posledního výdechu.

I navzdory všemu negativnímu, co jsme si jako rodina za několik desetiletí prožili, stejně v našich srdcích nakonec převládlo všechno to krásné a pozitivní. Všechna ta láska, hezké zážitky, společné chvíle smíchu, všechny ty vzpomínky se na jednu jakoby zhmotnily a daly nám sílu držet pohromadě.

A o to vlastně jde. Pečujeme o naše vztahy. I když jsou náročné. Pojďme do toho zas a znova s otevřeným srdcem a třeba nás při všech těch setkání o letošním



adventu a Vánocích mnoho věcí překvapí. Třeba se naše srdce zase o kousek víc otevrou a naříkání našich známých nás nebude tolik štítat. Možná se nás letos tolik nedotknou jedovatá slova naší kamarádky, a naši babičku, maminku, tetičku či dceru srdečně pohladíme po ruce a obejmeme, až nám bude zase něco vyčítat.

Jsme rodina, a to je ten nejvyšší zákon, který platí. Zákon rodiny. Slyšeli jste o něm už? Ne? Já taky ne, ale nějak mi z tohoto článku vychází, že síla, která se v rodině a komunitě ukrývá, je opravdu velká, i když se to tak na první pohled vůbec nemusí zdát.

Užijte si nadcházející adventní setkání s rodinou a přáteli u svařáku, na vánočních trzích, návštěvách, při pečení perníčků a poslouchání koled.

Já osobně se už moc těším na první adventní víkend, až se všude rozsvítí magická světýlka a až naše hospicová parta vyrazí o prvním adventním víkendu, 30. 11. 2024, na koncert Marika Singers, kde část výtěžku z koncertu poputuje našim hospicovým pacientům. Tento koncert je již takovou každoroční tradicí a je to akce, na které oficiálně odstartujeme naše desáté výročí založení Domáčího hospice Athelas.

„Cože? Hospic slaví 10 let?“ – ptáte se teď možná. Ano, ale o tom zase někdy příště. O naše oslavy určitě nepřijedete, budeme vás včas informovat, abyste mohli slavit s námi a být toho součástí.

Krásný nadcházející adventní čas, přátelé.

BARČA SMRČINOVÁ

**MARIKA SINGERS**

**30. 11. 2024 19:00**

**Divadlo Fráni Šrámka Písek**

**Vstupné: 450,- Kč**

Pro Domáčí hospic Athelas  
Předprodej vstupenek v CK a divadle

www.marikasingers.cz

A pokud by se mezi vámi, čtenáři Píseckého světa, našel nějaký dárcer, který by nás chtěl podpořit libovolnou částkou, můžete tak učinit na níže uvedený bankovní účet. Každá koruna od vás, kterou nám darujete, poputuje na nákup léků a zdravotnického materiálu pro naše pacienty.

Děkujeme

Číslo účtu: 8491450001/5500





## Milý Bože... Děti píší do nebe



V písecké nemocnici vzniká Paliativní tým a jsem tomu rád. S tím souvisí i prostory, kde bude tento nově vznikající tým vykonávat svou činnost. A jako jediné vhodné se nakonec ukázaly ty moje dvě místnosti – Prostor ticha a Spirituální péče, protože jsou uprostřed a v blízkosti budoucích pacientů.

Já je budu i nadále sdílet v rámci týmu Paliativní péče, ale zázemí už mám jinde. Nad domácím hospicem Athelas. A tak jsem se stěhoval. Ze dvou větších místností do jedné menší. A musím se naučit zbavovat věci. A tak uklízím a třídím. A přitom třídění objevuji dávno zapomenuté poklady. Znáte to... Co všechno za ta léta nashromáždíme... A všechno se může hodit... A otvírám složku... Ale tohle se může hodit... A já se s tím podělím...

Jsou to modlitby a vzkazy dětí, které píší Pánu Bohu. A jsou psány dětskou rukou. A upřímným a opravdovým dětským srdcem. A jsou kouzelné. No posuďte sami...

*Milý Bože, jestliže se znovu narodíme, jako něco jiného, prosím tě, ať nejsem Jana Houdková, protože s tou já nekomarádím. – Bára*

*Milý Bože, kdybych já byl Bohem, mně by to tak dobře nešlo. DRŽ SE! – Filip*

*Milý Bože! Když necháváš umírat lidi a musíš pak dělat nové, proč si raději nenecháš ty, co jsi už udělal? – Blanka*

*Milý Bože, od té doby, co tě znám, si vůbec nepripadám sama. – Káča*

*Milý Bože, lidé od naproti se pořád ošklivě hádají. Zaříd' to tak, aby se ženili jenom ti, kteří jsou na sebe milí. – Adam*

*Milý Bože, zvířátka se modlí taky k tobě, nebo mají někoho jiného? – Iveta*

*Milý Bože, mohl bys mi říct, k čemu je dobrá rýma? – Tvůj Luděk*

*Milý Bože, můj brácha je děsnej. Říká, že jsem hloupej, protože jsem malej (je mi osm). Chtěl bych se tě zeptat, jestli jsi taky dělal hlouposti, když si byl malej. Nějakou povodeň, vichřici, nebo si třeba úplně zničil nějakou zemi? Chtěl bych, abys mi fakt odpověděl. – Milan (8. let)*

*Milý Bože, Kain s Ábelem by se myslím tolik nezabili, kdyby měl každý svůj pokoj. Nám s bráchou to aspoň funguje. – Dan*

*Milý Bože, proč se musím modlit, když stejně víš, co chci? Ale když tě to potěší, tak já se tedy modlit budu. – Zuzana*

*V náboženství jsme se učili, co děláš, ale kdo to dělá, když jsi na dovolené? – Janka*

*Milý Bože! Vánoce by měly být dřív, protože děti nemůžou přece vydržet být tak dlouho hodné. – Tvá Bětka*

*Milý Bože, já jsem adoptovaný. Je to stejné, jako kdybych byl opravdický? – Jenda*

*Milý Bože, odkud se berou všichni lidé? Doufám, že mi to vysvětlíš líp než táta. – Vláda*

*Milý Bože, díky za brášku, ale já jsem se modlila za pejska. – Gábina*

*Milý Bože, četla jsem Bibli. Co znamená „ZPLO-DIT“? Nikdo mi to nechce říct. – Tvá Alenka*

*Milý Bože, kdo kreslí čáry kolem států? – Barbara*

*Milý Bože, je to pravda, že se táta nedostane do nebe, když bude doma mluvit jako na fotbale? – Anička*

*Milý Bože, nejvíc ze všeho se mi líbí otčenáš. Psal jsi ho dlouho, nebo se ti povedl hned napoprve? Já*

*musím přepisovat všechno, co napíšu. – Lojza*

*Pamatuješ, jak nám odpadla škola, protože bylo hrozně moc sněhu? Nešlo by to udělat znovu? – Olda*

*Milý Bože, vsadím se, že je pro tebe velmi těžké milovat všechny lidi na celém světě. V naší rodině jsme jenom čtyři a mně to tedy moc nejde. – Anežka*

*Milý Bože, dělám, co můžu. – Franta*

*Milý Bože, je pan farář tvůj kamarád nebo se znáte jenom pracovně? – David*

*Milý Bože, můj bratr mi říkal, jak se rodí děti, ale mně se to nějak nezdá. – Madlenka*

*Milý Bože, to je moc dobře, že každé dítě má maminku a tatínka. Jak moc dlouho ti trvalo, než jsi na to přišel? – Anežka*

*Milý Bože, jsi opravdu neviditelný, nebo je to jen trik? – Lucka*

*Milý Bože, chtěla bych se vdávat, ale nikdo mě zatím nechce. – Kristýnka*

*Milý Bože, proč nikdy nejsi v televizi? – Michal*

*Milý Bože, děda říká, že když byl mladý, ty už jsi byl tady. Kolik je ti vlastně let? – Daniel*

*Milý Bože, proč má být člověk hodný, i když to nikdo nevidí? – Marek*

*Milý Pane Bože, zůstaneme v kontaktu, ano? – Radim*

No není to kouzelné? Mám takový pocit, že naše dospělácké modlitby a vzkazy by nebyly zase tak moc vzdálené těm dětským. No, docela by mě zajímalo, kdybychom si, třeba dnes večer, sedli za stůl, vzali čistý bílý list a pero... chvíli přemýšleli a při tom koukali do stropu a možná ještě výš... A pak začali psát... Milý Bože...

*Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.*

*(Mat 11,28)*

**ROŠTA HOMOLA**

*Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek*

## 4. ročník Participativního rozpočtu města Písek míří do finále

Čtvrtý ročník Participativního rozpočtu města Písek míří k finálnímu hlasování. Lidé do něj přihlásili 11 projektů, všechny v prvním kole získaly od veřejnosti dostatečnou podporu a postoupily k posouzení proveditelnosti. Tím neprošly jen dva projekty, o podporu obyvatel města se tak uchází devět návrhů.

„O tom, jaké projekty budeme příští rok realizovat, budou opět rozhodovat obyvatelé města ve finálovém hlasování, které proběhne na webu [www.paropisek.cz](http://www.paropisek.cz) od 1. listopadu do 15. prosince,“ řekl **místostarosta Josef Soumar**. Do hlasování se mohou zapojit jen obyvatelé Písku starší 18 let. Každý občan má k dispozici pět kladných hlasů a tři záporné. Na projekty jsou vyčleněny tři miliony korun.

„Stejně jako v předchozích ročnících se i letos sešly zajímavé návrhy. Jeden bohužel nevyhověl pravidlům, a tak nemohl do finále postoupit. Jednalo

se o vybudování nové lávky přes Mehelnický potok. Lávka se nachází jen částečně na pozemcích města, projekt také nedostatečně specifikuje její technické provedení,“ uvedl místostarosta.

Další projekt – rekultivace prostoru a vybudování schodů mezi ulicemi Strakonická a Vratislavova – by město mohlo realizovat mimo participativní rozpočet. „Při podrobném posouzení tohoto projektu jsme zjistili, že v místě, kde by schodiště mělo být, vede velké množství inženýrských sítí. Musíme tedy zjistit od jejich správců,

zda je vůbec možné stavbu sem umístit,“ doplnil místostarosta. „Chtěl bych poděkovat všem předkladatelům za jejich projekty a za čas, který jejich přípravě věnovali. Cesta od prvotního nápadu přes zpracování a předložení projektu není totiž vůbec jednoduchá. Vážím si proto všech, kdo se do toho pustí,“ dodal Josef Soumar.

### Přehled finálových projektů:

- Kuličková dráha na Hradišti
- Dálkový pochod „Za Pískem trek“
- Krajinou Jana Cimbury – obnovení historické cesty
- Obnova krajinných prvků pod hradištskou vyhlídkou
- Přístřešek u kulturního domu v Semicích
- Bezpečnější Písek 2 – pořízení velkoobjemových vaků na vodu a jejich umístění v lese
- Veřejné pitko u workoutového hřiště u letního kina
- Komunitní zahrada Hradiště – nové prvky
- Pořízení nůžkových stanů, Semic – stany by byly k zapůjčení i pro ostatní pořadatele akcí

**Petra Měšťanová, MÚ**

## Městská knihovna – živé kulturní centrum Písku – nabízí výstavu Ludka Kolouška

Městská knihovna v Písku se stala nejživějším kulturním centrem, které nabízí rozmanitý program pro široké spektrum píseckých občanů. I když samozřejmě prvořadým počinem instituce je bohatá knižní zápůjčková nabídka, písecká knihovna nabízí mnohem víc.

Nemůžu opominout nespočet zajímavých programů pro školy, nejrůznější kurzy pro dospělé, vzdělávací, řemeslné aj. Rovněž knihovna nabízí naučné výstavy, ale i výstavy výtvarné, expozice zabývající se historií regionu i státu, charitativní oblasti a činnosti nejrůznějších spolků. Můžeme zde navštívit besedy a přednášky regionálních autorů, ale i známých osobností, v budově zaznívá hudba nejrůznějších žánrů... A to vše se odehrává v prostorách bývalé školy, citlivě architektonicky zrekonstruované, kde setrvává atmosféra touhy po vědění, společném setkávání a lidské sounáležitosti.

Jednou z posledních akcí to bylo promítání fotografií z archivu Knihovny Václava Havla, jejichž autorem je Ondřej Němec, který večerem provázel. V Knihovně Václava Havla působí jako fotograf a fotoeditor. Promítané fotografie dokumentovaly osobnost Václava Havla a předlistopadový underground. Pořad byl věnován vzpomínce u příležitosti 35. výročí Sametové revoluce. Promítání, které knihovna pořádala v dopoledních hodinách i pro studenty, se setkal s velkým zájmem a Ondřej Němec se velmi pozitivně vy-

jadřoval k živé diskusi, která se po promítání se studenty rozvinula.

Poděkování patří celému pracovnímu týmu knihovny a jejímu vedení. Pokud se vkládá do jakékoliv činnosti i srdce, ve výsledku je to znát.

**V rámci tradičně bohatého programu byla zahájena v pondělí 4. listopadu výstava cyklu obrazů z posledních let Ludka Kolouška.** Úvodní řeč k výstavě Petra Mano, píseckého spisovatele a malíře, který se bohužel nemohl zúčastnit, přednesla ředitelka knihovny Štěpánka Činátlová. O hudební produkci se postaral kytarista Jiří Novotný.

Luděk Koloušek se již řadu let pohybuje na písecké výtvarné scéně se skromností sobě vlastní a řadí se generačně mezi autory střední generace. Zabývá se výtvarnou tvorbou od svých studentských let, prvním impulsem byly obaly gramodesek, ostatně hudba ho provází celým dosavadním životem, protože souběžně s výtvarnou tvorbou je to rovněž autorem hudebních rezonancí, „hudebních kulís“, které si vybral písecký rodák, filmový režisér Petr Skala, pro své dokumenty



o předních českých výtvarných osobnostech.

Několik otázek, které jsem chtěla Ludkovi Kolouškovi položit, mi „vyfoukl“ Petr Mano ve svém rozhovoru, který byl uveřejněn na stránkách Píseckého světa a který stejně jako úvodní slovo k výstavě nezapře skvělého autora slova. A tak se pokusím pouze o malé doplnění několika otázkami.

**Ludku, jak jste našli cestu ku vzájemné spolupráci s Petrem Skalou?**

S Petrem se známé z „Cajsky“, kde jsme měli rodinnou chatu. Spolupráce s ním je pro mě velmi přínosná, já si vytvářím rozsáhlé ambientní skladby, při kterých pak malují a Petrovi vytvářím kratší verze, které on používá do svých krátkometrážních filmových experimentů a také dokumentů.

**Když zmiňuješ jako inspirativní moment pro svoji tvorbu například nějaký „flek na zdi“, evokuje to výtvarné vidění ikonického výtvarníka 20. století Vladimíra Boudníka – vzpomínáme letos 100. výročí jeho narození. Patří i on mezi tvé oblíbené autory?**

Ano, taky mě hodně oslovuje Mikuláš Medek, František Kupka, Josef Šíma a další. Ten seznam by byl dlouhý. Chtěl bych v obrazech vypovídat o místech za naší realitou.

**A není to Ludku tak trochu tvůj útěk právě od reality?**

Možná je v tom trochu pravdy, já myslím na malování neustále. Stačí malovat, nemusí se o něm mluvit. V obrazech je už všechno obsaženo, jsou takové časové - moduly - každého výtvarníka.

**Vidím ve tvých obrazech i určitou výtvarnou stopu Františka Trávníčka, skvěle přetavenou tvým rukopisem. Byl i on tvým souputníkem vzájemného výtvarného dialogu?**

S Frantou jsem se znal z tiskárny, kde pracoval a kam jsem chodil za svým kamarádem Petrem Hemalou. Já ve svých obrazech kladu do popředí především intuici, kde chybí konkrétní tvary a jen v náznamech vytvářím intuitivní krajiny. Myslím, že Franta nás tady v našem krásném městě ovlivnil víc. Cílem by mohlo být dosažení smysluplné prázdnoty (smích).

**Ludku, vstupovat ve tvých obrazech do „smysluplné prázdnoty“ je docela příjemné. Děkuju ti za ni i za rozhovor.**

**IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ**



# Svatého Martina na bílém koni vítaly stovky diváků

Již podvanácté, za velkého zájmu lidí, se v neděli 10. listopadu na píseckém Kamenném mostě a jeho okolí uskutečnila Svatomartinská slavnost. Akci připravili členové Spolku Přátel Kamenného mostu Písek. Tradiční setkání i letos nabídlo kromě příjezdu svatého Martina na bílém koni také spoustu stánků se svatomartinským vínem a dobrým jídlem, mnozí využili této příležitosti k zakoupení pěkných dáreků k blížícím se vánočním svátkům.

Bohatý byl i doprovodný program, představily se taneční skupiny ZIP, T-Dance, TCS Louisiana Písek, studentská kapela Tvoje máma, jihočeská folková skupina Jen tak tak, Kamila Marešová zazpívala blues a šansony, zahrálo bigbeatové hudební uskupení studentů SŠ Reed Moon Sand. V odpoledních hodinách ovládl pódium Jirka Doubek s harmonikou, v Divadle Pod čarou se uskutečnila dětská diskotéka a kolem šesté hodi-

ny večerní vyšel lampionový průvod. Ale to ještě nebyl konec, úplný závěr vydařeného dne obstaral ohňostroj nad řekou Otavou.

Pamatováno bylo i na děti, byly pro ně připraveny tvořivé dílničky, mohly absolvovat projížďku na koních ze Stáji Štětice nebo se svést na historickém kolotoči.

Ještě než svatý Martin vjel na bílém koni a se svým doprovodem na Kamenný most, byla z pódia připomenuta jeho osobnost, což byl od pořadatelů dobrý počín. Svatý Martin (nar. 316 nebo 317) byl římský voják, poustevník a biskup z Tours. V katolické církvi patří mezi první nemučedníky, které církev označila za svaté. Byl zakladatelem prvních klášterů na území dnešní Francie. Protože jeho otec byl voják, tak i Martin byl v patnácti letech odveden do armády. I když byl vojákem proti své vůli, vojenské povinnosti plnil spolehlivě a byl povýšen do důstojnické hodnosti. Kolem roku 334 byl přidělen k posádce v dnešním Amiensu, kde strávil největší část svého vojenského života.

Martin žil skromně a pokorně, byl jiný než ostatní vojáci. To také dokazuje symbolický čin, díky němuž se stal tak známý a který byl připome-



## Na Silvestra přes Mehelník na Živec se zvonky a Českou pohádkovou akademií

Zvonková setkávání a průvody na mnoha místech ČR zahájíme 28. 11. 2024 v 16:30 v Holešovické tržnici a na terase Národního muzea v 17:17 hodin. Ukončíme 1. 1. 2025 u rozhledny Petřín 14:00 – 15:00 hodin.

25. ročník Zvonkového průvodu v Českých Budějovicích bude 6. prosince, zde plánujeme představení návrhu Turistické známky a nálepky „Město kultury EU 2028“.

31. 12. 2024 se uskuteční 2. ročník akce „Přes Mehelník na chatu Živec“, kterou pořádá KČT Česká pohádková akademie. Jedná se o vzpomínku na tátu, manželku, bratra, dědu a kamaráda Tomáše Franců st. Slovy organizátora Marcela Goetze: „Tomáš byl tvůrce mnoha projektů v Písku i Jihočeském kraji. Vzpomínám na procházku ruinou Sladovny, dnes úžasně galerie... Rekonstrukce chaty Živec, postavené KČT v roce 1933, byla i jeho zásluha.“ Start je 31. 12. 2024, mezi 9:00 až 11:00 v Divadle Pod čarou (postranní vchod, bez občerstvení), kde dostanete startovní kartu. Svou trasu můžete volně uzpůsobit svým možnostem – DPČ, Mehelník, Jarník, Živec. Pro absolvování stačí DPČ a Živec. Ve 14:00 si můžeme zazpívat s kytarou na Živci u ohně.

Marcel Goetz a spol., KČT ČPA



nut členy Šermířské a divadelní společnosti Rival v Písku v neděli krátce po polední. K tomuto činu došlo v Amiensu u jedné z městských bran v roce 335 za mrazivého zimního večera. Martin se tudy na koni vracel do vojenského tábora, když ho u brány oslovil polooděný žebřák a prosil ho o almužnu. Protože Martin u sebe neměl peníze ani jídlo, nevěděl, jak by tomuto člověku pomohl. Tu ho však napadlo vzít svůj velký důstojnický plášť a rozdělit jej svým mečem napůl. Polovinu pak hodil z koně žebřákovi, třesoucimu se zimou, aby se zahřál. Legenda dále praví, že Martin spatřil příští noc Ježíše, který byl oděn polovinou pláště a slyšel, jak Ježíš andělům říká: „Tímto pláštěm mě oděš Martin, který je teprve na cestě ke křtu.“

Svatého Martina před dům U Slona v Písku, kde se zmiňovaná scéna odehrála před početným publikem, doprovodili vojáci Legio XIII. Gemina, což byla jedna z římských legií. Její jméno znamená „dvě legie“ nebo dvojí, či dvojitá. Název napovídá, že mohla nebo byla složena ze dvou stávajících legií, které buď utrpěly těžkou porážku, nebo naopak se vzeprly císaři, byly rozpuštěny a následně sloučeny do jiné jednotky. Třináctá legie byla založena římským generálem Juliem Caesarem v roce 57 př. n. l. během války v Galii před tím, než napadl kmen Belgů. A co měly legie ve znaku? Kromě orla a dalších vojenských standart měly i jiné insignie. Caesarovy legie měly většinou ve znaku býka, což bylo nebeské znamení spojované s Venuší, legendární zakladatelkou rodu Juliů.

Přestože v neděli v Písku vládlo nevládné sychravé počasí, všichni příchozí si jistě užili hezký den a na památku se nechali vyfotografovat nejen se sv. Martinem, ale i se členy jeho vojenského doprovodu či s žebřákem.

Text a foto: FRANTIŠEK BOŘÁNEK  
Více fotografií na [www.piseckysvet.cz](http://www.piseckysvet.cz)  
a na FB Píseckého světa

# Každý ví, časy se mění... aneb Z mého života

## 4. část: Cesta ke zkoušce dospělosti

Tok událostí mého života jsem přerušil úspěšným složením přijímací zkoušky na Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy.

Když jsem na zkoušku ráno procházel Viničnou ulicí, kde sídlí Katedra systematické zoologie, tak mne u popelnice napadlo, že bych mohl změnit zaměření svého studia z bezobratlých hmyzáků na obratlovce, nejlépe na ptáky. Toto rozhodnutí jsem ale komisi zatajil, protože bych se připravil o benefit členství v Československé entomologické společnosti. Bylo by to navíc zbytečné, protože první dva roky jsou společně pro všechny a jsou věnovány oborům nezajímavým, až otravným, a teprve ve třetím ročníku si studenti mohou vybrat specializace. Ale není žádná jistota, že na ně budou přijati, a dokonce ani ta, že zvládnou první dva roky studií.

Ale nepředbíhejme. Přijat sice jsem, ale ještě jsem nesložil zkoušku dospělosti – maturitu. A než k ní dojde, stojí před studenty ještě jedna povinnost, a sice maturitní ples. Musím říci, že jsem se na toto taneční vystoupení připravoval dávno předtím, než byla dospělost na blízku. Není mi jasné proč, ale právě v Praze na Letné, kde jsme bydleli, existoval dětský taneční soubor „Valášek“. Jeho repertoár byl založen na tanečním a pěveckém ztvárnění valašských obyčejů, spojených s různými svátečními rituály. Vzhledem k tomu, že oba rodiče pocházeli z Valašska, bylo jasné, že členství v tomto souboru neuniknu. A tak jsem jednou týdně místo litání po letenské pláni juchal v kroji po tělocvičně s dřevěnou valaškou v ruce a živou Valaškou po ruce. Trvalo to rok a vyplatilo se.

Po ukončení šesté třídy jsme byli pozváni na mezinárodní soutěž dětských folklorních souborů do bulharského Burgasu. Cestovali jsme vlakem ve speciálním vagonu, který byl různě odpojován a opět připojován, abychom nemuseli přeseďat. Během cesty měly naše stravování na starost organizace červeného kříže. Tu jsme dostávali jídlo a pití při zastávkách na nádražích, jindy jsme byli odstaveni a při čekání na další připojení jsme navštívili jídelnu, kde jsme byli pohoštěni. Nezapomenutelným zážitkem se pro mne se stal oběd v Bukurešti. V místnosti bylo pro nás prostřeno a na každém stole byla třičtvrté litrová láhev piva. Protože naši vedoucí byli spolu s hostiteli, zřejmě si nevšimli, že se asi vloudila chybička a ten, kdo prostíral, nebyl informován, že jde o dětský taneční soubor. Cěrky se nad pivem ošklibaly, a tak jsme toho my, ogaři, využili. To jsme ovšem netušili, co to s námi udělá, až vyjdeme ven na červencové slunce. No byla to ostuda pro všechny. My jsme leželi po plotech, abychom nepadali, a nebylo nám nejlépe ani potom během jízdy vlakem. Zkušenost s cigaretami jsem již měl, s alkoholem zatím ne.

Tento zážitek způsobil, že do svých sedmnácti let jsem pivo nepil, nechutnalo mi. Ale to už je dávno pryč, dnes bez něj nedám ani ránu. Další

šok jsme zažili v Bulharsku na pláži, kde byly kadeřbny. A protože se použité papíry nesměly házet do kulatého otvoru, ale do drátěných košů, občas za námi při koupání nebo slunění za větru tyto použité papíry dolétly. Jiná země, jiný nemrav. Ale zájezd se nám líbil, skončili jsme druzí a po týdnu zkoušek a vystupování jsme měli týden na odpočinek a poznávání Bulharska. V sedmé třídě jsem pak Valášek opustil kvůli neshodám s partnerkou. Nechtěla si mne vzít za muže.

Etnografické tancování je sice zábavné, ale pro další život je důležitější tancování společenské. A tam s tancem „Pod šable, pod šable, aj pod obušky, my všechno bereme, aj plané hrušky“ nevystačím. Takže je potřeba přihlásit se do tanečních. Holky z naší třídy je už měly za sebou, takže jsme je museli, my kluci, co spolu chodíme, absolvovat sami. Peníze mi na to rodiče dali, ale neměl jsem šaty. Nechtěl jsem zatěžovat rodinu víc, než bylo třeba, a tak jsem se rozhodl, že si na ně v předstihu vydělám v zimě brigádou. Příležitost byla na nákladovém nádraží Praha Bubny. O víkendech jsem tam vykládal vagon. Nešlo o uhlí nebo brambory. Vykládaly se různé věci. Nábytek, stroje, železo, bedny aj. Takové balíky řetězů při teplotě minus pět daly hodně zabrat. Ale měl jsem to tak trochu jako posilovnu, která pomůže fyzice, ale i psychice. A také to bylo o trochu lépe placeno, než jiné studentské brigády. A pak ten pocit, když jsem si sám vybral a zaplatil své první šaty.

Když jsem s nimi přišel na první lekci tanečních, připadal jsem si jako suverén. Ten pocit mne ale brzy přešel. Hned po povelu „Pánové zadejte se“ nastal úprk, strkanice, tahanice a pak děvča, která mne popadla. Byla mohutná a neohrabaná. Místo tance jsme se přetlačovali. Připadal jsem si jako stěhovák, který se pere se skříní. Byl to souboj, ve kterém jsem prohrával. Ještě že jsme se po proměně střídali, pak to už bylo lepší. Jenže, přišla přestávka a děvča měla zřejmě pocit, že jsem její fanda, tak mne dotáhla k mamince. Je mi jasné, že ani v pohádkách nejsou na bále všechny tanečnice krásné jako princezny, ale proč to mám s touhle odnášet zrovna já. Taneční jsme měli v reprezentačních prostorách Obecního domu. Byly krásné, ale ne tak tato adepta tance. Nezvládl jsem to. Zanechal jsem zrádné kamarády, kteří mne, i přes mé jednoznačně sepsané pohledy, nevysvobodili a prchl jsem.

Kluci mne druhý den informovali, jak si „koňská hlava“ (kromě mohutné postavy měla ještě protáhlou hlavu) vedla. Prý nic moc. Nebyl jsem sám, kdo s ní nechtěl tancovat. Maminka si postěžovala, a tak se pohůnci tanečního mistra starali, aby jí vždy, pokud to jen šlo, někoho našli. Pro-



Jen 50 let... autor Karel Pecl - v letech 1964 a 2014.

blém byl v tom, že kluci neměli takový zájem o taneční, a tak se občas stávalo, že v sále právě oni chyběli. Pro následující taneční jsem se rozhodl pro taktiku odkladu. Přijdu až později, a tak dám „své“ tanečnické šanci uchvátit někoho jiného. Ale ouha, když jsem se objevil, má osudová děvča seděla. Okamžitě jsem byl odchylen a doveden do spárů mého osudu. Jenže se zabýsklo na lepší časy. Byli jsme čtyři, jeden z nás tam byl se svou láskou, takže ten byl v pohodě, ale i on i zbylí dva se už s „koňskou hlavou“ osobně seznámili. Byli jsme z toho otráveni, dokonce jsme uvažovali o tom, že skončíme. Ale... Při třetí lekci se objevila tři děvčata, která očividně tancovat uměla. To nás zaujalo. Ale nejen to. Tak jsme zkusili navázat kontakt a povedlo se. Při zadávání jsme aktivně vyhledávali postavení, aby nám to vyšlo. A když ne úplně, tak pomohlo i pár strkanců. V podstatě jsme pak většinou tančili spolu. Holky nás vedly, ale nenásilně, takže učení nás bavilo a to se projevovalo v tom, že nám to i šlo. Svěřily se nám, že mají za sebou pokračovačky a že si je chtějí zopakovat, ale kluci moc pokračovat nechtěli, tak bylo podmínkou, že budou přijaty jen s tanečnický. Proto se k nám vydaly na lov. A lov se vydařil, šli jsme do toho. Už tancování nebyl stres, ale radost.

I já jsem měl na gymplu ve třídě lásku. Ta už měla taneční za sebou, takže jsme si už mohli o víkendech užívat tanečky spolu. Chodili jsme do Parku kultury a oddechu Julia Fučíka na odpolední nedělní čaje, kde jsme nepili čaj, ale Grenadinu. Také někdy do kavárny Vltava, kde hrál Karel Krautgartner a zpíval Karel Gott. Generálku našeho společného tancování jsme si užili při maturitním plesu. Protože Libeňská SVVŠ byla největší střední školou v Praze, mohla si dovolit ples v Lucerně. Naše třída se skládala z 9 kluků a 26 holek. Byli jsme soudržný kolektiv, takže jsme byli hodnoceni jako nejlepší třída. Nejspíš proto jsme měli nosánky nahoru, a tak jsme vyslali dívčí delegaci za Gottem, jestli by nám nechtěl při maturáku zazpívat. Holčám otevřela maminčina, a když ji ponížně poprosili o synovu účast v Lucerně (jaro 1964), prohlásila, že Mistr spí a zabouchla jim dveře. Hlavním bodem programu tak zůstalo jen naše předtančení. Když jsme ho úspěšně zvládli, měli jsme pocit, že na cestě



## Každý ví, časy se mění... 4. část

Dokončení ze str. 19

k dospělosti máme to nehorší za sebou. Ale maturita nás teprve čekala. Tak jsme se snažili utopit strach z ní v alkoholu. A šlo nám to.

Musím přiznat, že střední škola byla skutečnou školou života. Nejen, že jsme měli každé pondělí pracovní výchovu, chodili jsme jako učni do Loďenic (jsem vyučený lodní zámečnick). Také jsme absolvovali dvakrát chmelovou brigádu. První rok jsme jako kluci česali chmel do věrtelů. Pro mne to bylo utrpení. Měli jsme normu, už nevím kolik věrtelů to bylo, ale její splnění byl pro mne nadlidský úkol. Někdy mi musela děvčata pomáhat přisypáním ze svého, abych mohl chmelnici opustit spolu s ostatními lepšími trhači. Za rok už jsme byli muži a dělali chlapskou práci. Strhávali jsme štoky a vozili je ke kombajnu, který jsme pak chmelovými líanami krmili.

Ve škole jsme museli fungovat v rámci Československého svazu mládeže. Jako předseda třídy jsem se velmi snažil, abychom měli pokoj od komunistických funkcionářů. Naše nástěnky byly vždy vzorné. Olda uměl malovat, holky se postaraly o ostatní. To paradoxně vyústilo v dojem, že jsem politicky kovaný (syn živnostníka, kterému byla po roce 1955 zlikvidována kožešnická dílna s odůvodněním, že vykořisťuje svého učně), a tak mne navrhli na předsedu ČSM celé školy. Snažil jsem se jim vysvětlit, že na to nemám, že něco jiného být předsedou třídy, ve které z všichni máme rádi a pomáháme si, než organizace řídit celou školu. Ujistili mne, že mi v tom budou pomáhat zase oni, členové školní organizace KSČ.

Má politická kariéra netrvala dlouho. Jen do první brigádnické akce, kterou ČSM pořádal na pražských školách. Ve školním rozhlasu jsem studenty vyzval k účasti a přihlásilo se pět zájemců. Pozvali si mne na schůzi KSČ a tam mne seřvali, s tím, že jsme nejpochetnější střední škola a proto už přislíbili minimálně 50 účastníků. Na to jsem namítl, že mi bylo sděleno, že jde o akci dobrovolnou. Zpražili mne, že jsem za to odpovědný já, protože jsem účast málo propagoval. Proto jsem znovu prostřednictvím školního rozhlasu důrazně vyzval studenty k účasti a apeloval jsem na velikost a význam naší školy. Výsledkem bylo, že se dva z těch pěti studentů odhlásili. A proto za pouhých čtrnáct dnů skončila má svazácká kariéra (na vysoké už nikdo nikoho do svazu mládeže nenutil).

Konec našich středoškolských studií se nezadržitelně blížil. Ten je spojen s prezentací na tablu a ještě s obávanou maturitou. Už jsem naznačoval, že naše třída byla rebelská a s tím souvisel nápad na netradiční tablo. S portréty studentů toho mnoho nenaděláte, ještě tak že se fotí buď ve stejném oblečení pro kluky a v jiném stejném pro holky. Nebo že se každý ustrojí tak, aby vyjádřil nějaký názor. My jsme se nechali vyfotit klasicky a názor jsme vyjádřili v originálním názvu – **CK Gymnasium Libeň**. Byla to tak trochu recese a pak i vyjádření odporu ke komunistickému vedení soudružkou ředitelkou a soudružkou třídní



(Občanská výchova). Tablo jsme umístili do jednoho výkladu v Hybernské ulici a brzy jsme se dočkali ohodnocení naší originality. Jako dvě furie vtrhly do třídy ředitelka a třídní a sptily, jak jsme si mohli dovolit takto označit střední školu sídlící v dělnické Libni. Další výtky opomenu, sdělují jen výsledek: „Okamžitě odstranit!“ Stalo se, takže jsme byli bez tabla. Ale fotka už byla pořízena a tu máme na památku.

Nakonec už zbýval jen „svatý týden“ k učení, abychom dohnali, co jsme během let proflákali, a pak maturita. Neobávali jsme se toho, že by nás naši profesori odborných předmětů chtěli za naše studentské recese a rošťárny potrestat. Byli dobří a měli nás rádi a my je také – i přes ty rošťárny, co jsme jim tropili. Uvedu jen jeden příklad. Na dvoře jsme našli mrtvého vrabce. Před hodinou biologie jsme ho položili za katedru na židli. Když to vyučující zjistil, zeptal se, co to má znamenat. Celá třída ho informovala, že je to chciplý strnád a když bylo jasné, že jako biolog pozná vrabce od strnada. Ale když on se jmenoval Strnád. Zpražil nás pohledem, vrabce hodil do koše a zahájil výuku.

Obavy, že bychom neprolezli, jsme neměli i z toho důvodu, že už jsme měli jasno, kdo kam půjde dál, takže od maturity jsme už očekávali hodnocení – udělal nebo neudělal. A škola měla sama velký zájem, abychom to udělali. Vždyť na tom záleželo hodnocení kvality jejich výuky. Já jsem se pomsty biologa Strnada bát nemusel, protože jak už jsem v předchozích textech popsal, rozhodl jsem se maturovat z angličtiny. Učil jsem se dost poctivě, ale u jedné maturitní otázky jsem udělal výjimku. Jednalo se souborem anglickou literaturu. Tu jsem neznal, a tak jsem ji prostě ignoroval s tím, že si ji nevytáhnou. Ale vytáhnul. Zesinal jsem. Z mého chování na potítku bylo paní profesorce angličtiny (nebyla soudružka) jasné, že jsem v koncích. Přišla ke mně, já se jí svěřil. „A tu starší tvorbu znáš?“ zeptala se. Já přikývl. „Tak se neboj, provedeme úhybný manévra já tě převedu tím správným směrem.“

Odmaturovali jsme, tedy až na jednoho našeho spolužáka. Ten byl zvláštní a jako by mezi nás

ani nepatřil. V podstatě jsme se divili, jak se na tu školu dostal. Nejspíš to byl stranický kádr.

Když jsme si v poslední den šli pro maturitní vysvědčení, připravili jsme si takové rozloučení, aby se na nás nezapomnělo. Jednoho z nás bavila chemie, a tak pro nás vyrobil práskací prášek. Ten jsme před velkou přestávkou nasypali na chodby, a když se studenti vyrojili ze tříd, nastalo boží dopuštění. Opět jsme stáli tváří v tvář běsnící ředitelky. Ale bylo to už naposled. Vyhodila nás ze školy s tím, že nedostaneme maturitní vysvědčení. Odešli jsme na hřiště před školou se vzkazem, ať nám ho pošlou poštou. Mohli jsme se rozejít, ale nějak se nám ještě nechtělo. Přeci jen jsme za tři roky v této třídě prožili hodně hezkých chvil, dva jsme si v ní našli i své Milé. A tak jsme klábosili a vzpomínali, až se dostavil zástupce ředitelky s našimi vysvědčeními. Pak už jsme se rozešli, abychom vstoupili do života dospělých s novými životními příběhy. O tom, jak jsme byli soudržní a jak jsme se měli rádi, svědčí skutečnost, že se každoročně scházíme. Jen je nás pokaždé méně.

Mne od září čekalo studium na Přírodovědecké fakultě UK. Se zážitky z něj se svěřím v následujícím příspěvku, ale ze smutných důvodů aktuálně si dovoluji přskočit do doby, kdy jsem už pracoval v píseckém muzeu. Bylo to v 80. letech, když jsem se v Písku seznámil s člověkem, který vystudoval stejnou specializaci jako já. Není to znamením osudu, že se potkají ve stejném městě dva zoologové se stejnou specializací? Dnes možná ne, ale v době mého nástupu do píseckého muzea byli v jihočeských muzeích jen dva zoologové. Kromě mne ještě RNDr. Pavel Trpák, ředitel muzea v Soběslavi. Jiný zoolog široko daleko nebyl.

A najednou jsem se seznámil s Tondou Radašem. A ještě k tomu jsme oba znali Pavla Trpáka. Proto jsme si měli při návštěvách o čem povídat. Jenže už nebudeme. RNDr. Antonín Radaš v říjnu zemřel. Zúčastnil jsem se pohřbu, pro který jsem, na přání jeho manželky, napsal dopis na rozloučenou. Pan farář se zřejmě rozhodl, že je pro církevní pohřeb nevhodný, a tak ho nepřčetl. Proto plním přání Tondovy rodiny alespoň prostřednictvím Píseckého světa:

*Ahoj Tondo, musím přiznat, že první setkání s tebou bylo překvapivé.*

*Jak by mne mohlo napadnout, že manžel nejlepší přítelkyně má ženy studoval stejnou specializaci jako já – ryby. Na vysoké jsme se těsně minuli. Když jsem já na podzim 1964 studium začal, ty už jsi měl po státnicích. Ale profesory a asistenty jsme znali společně. Stejně jsme měli i mnohé zkoušky. A tak byla při kávě u vás příležitost probírat příběhy z veselého života studentského.*

*Protože jsi pilně četl mé články v Píseckém světě, vítal jsi mne větou: „Á, přišel spisovatel!“ A pak už následovaly otázky na zážitky ze zoologických expedic a přírody. Jak by ne, vždyť jsi doktor přírodních věd. Už si společně nepovídáme, ale mohu ti slíbit, že kdykoliv budu čist, co mi v Píseckém světě otiskl, budu to čist i pro tebe. Tvůj Karel Pecl*

**KAREL PECL,**  
spolupracovník Prácheňského muzea

## Pomoc ukrajinským uprchlíkům se chýlí ke konci – „Naše práce měla smysl.“

Projekt Integrovaných služeb Střediska pomoci, který poslední dva roky poskytoval podporu uprchlíkům z Ukrajiny, se v prosinci uzavře. Jak tuto etapu hodnotí vedoucí Střediska pomoci Ivana Vozábalová?



„Naši klienti věděli, že se na nás mohou obrátit. Poskytovali jsme jim pomoc jak při příchodu do České republiky, tak opakovaně, pokud to bylo potřeba,“ shrnuje význam projektu **Ivana Vozábalová**.

Naše práce se zaměřila na různé formy podpory. Jednalo se o celkové sociální začleňování do české společnosti, pomoc s vyřízením úředních záležitostí, dále pomoc s hledáním bydlení či zaměstnání až po materiální dary. „Rodiny s dětmi na začátku často přicházely pro oblečení, zatímco otcům jsme pomáhali hledat práci,“ vysvětluje **Ivana Vozábalová**.



Vedoucí píseckého Střediska pomoci Ivana Vozábalová (vpravo) s Janou Hronkovou při Sběrce potravin.

Středisko pomoci také zajišťovalo doprovod k lékaři, doručování potravin pro imobilní klienty nebo poskytování kompenzačních pomůcek, jako jsou vozíky či hole.

Projekt měl velký sociální dopad i díky výjimečným aktivitám, které jiné integrační služby běžně nenabízejí. „Propláceli jsme léky, zdravotní potřeby, hygienické potřeby i jídlo. Kupovali jsme třeba i tlakoměry, protože stres z války mnoha lidem způsoboval problémy s tlakem,“ uvádí **Ivana Vozábalová**.

Součástí týmu je také **Jana Hronková**, která společně s **Ivanou Vozábalovou** pomáhala klientům v integraci, dále **Miroslav Šmíd**, který zajišťoval převoz čerstvých potravin, a překladatelka **Lidiya Štětinová**, která výrazně pomohla překonat jazykovou bariéru. „Byla k dispozici nejen osobně, ale i na telefonu, což nám umožnilo předcházet nedorozuměním,“ dodává vedoucí Střediska pomoci.

### Obavy z budoucnosti

„Konec projektu přináší mezi klienty obavy. Trápí je problémy ohledně bydlení, práce nebo potravinové pomoci,“ přiznává **Ivana Vozábalová** a dodává: „Aktuálně pomáháme zhruba stovce lidí, převážně seniorům a matkám s dětmi.“

Středisko pomoci však klienty informuje, že se mohou i nadále obracet na naši Oblastní poradnu, kde budou přijímáni stejně jako ostatní cizinci.

### Někteří už návrat nevidí jako možnost

Přestože mnoho uprchlíků doufá, že se po skončení války vrátí domů, najdou se i tací, kteří už tuto možnost nemají. „Jsou klienti, kteří se nemají kam vrátit, jejich domovy již neexistují. Pro ty je adaptace zde klíčová,“ popisuje **Ivana Vozábalová**.

Přestože projekt končí, jeho dopad zůstane patrný, a nejen mezi těmi, kterým pomohl, ale i v širší komunitě, která se naučila lépe rozumět potřebám nově přichozích.

**MICHAELA ZOHNOVÁ**

Charita Písek pomáhá lidem z Ukrajiny prostřednictvím Integrovaných služeb Střediska pomoci už druhým rokem. Máme pobočku v Písku i Milevsku. Tento projekt může být realizován díky dotacím Evropské unie.

Charita в місті Пісек уже другий рік допомагає людям з України через Інтеграційні послуги Центру допомоги. У нас є філії в Піску та Мілевську. Реалізувати цей проект можливо завдяки дотаціям Європейського Союзу.

### Projekt INTEGRAČNÍ SLUŽBY Střediska pomoci

číslo projektu: CZ.03.02.01/00/22\_099/0000770

Spolufinancováno Evropskou unií



## Kolem světa s Mezi námi

S novým školním rokem přicházíme s další dávkou inspirací a návodů, jak udělat setkání dětí z 12. Mateřské školy Písek se seniory zábavné, poučné a plné energie.

Letošní téma je „Kolem světa s Mezi námi“. Září patřilo k mezigeneračnímu povídání s tématem „Celý svět“: Kde jste byli na prázdninách, jakým dopravním prostředkem jste cestovali, co jste zajímavého ochutnali...

Říjen se nesl v duchu Evropy: Odkud jsi a kde

žiješ, pozdravy (ahoj, hallo, bonjour!) – a společně jsme tvořili globus.

Každý měsíc se můžeme těšit na cestování a poznávání různých kultur a zvyků. Užijeme si zábavu při inspiraci ze všech světadílů naší Země.

Už jste se někdy vydali na cestu kolem světa? Pojďte to s námi zkusit. V listopadu se přesuneme na kontinent..., ale to až příště.

**Pavlaína Houšková**  
a děti z Oranžové pastelky





## Narodili se:

23. 10. Lucii Hlaváčové, Myšenec, **Emma Hlaváčová**  
 25. 10. Julii Kubecové, Čimelice, **Sebastien Kubec**  
 25. 10. Evě Kubičkové, Protivín, **Emma Kubičková**  
 25. 10. Mgr. Lucii Jech Tomanové, Strakonice, **Lukáš Jech**  
 26. 10. Lucii Kryštofkové, Oudoleň, **Eliška Kryštofková**  
 27. 10. Rosálii Biháryové, Písek, **Anna Rebeka Biháryová**  
 28. 10. Elišce Brichtové, Sepkov, **Beáta Brichtová**  
 29. 10. Janě Kubátové, Týn n. Vlt., **Vítek Kubát**  
 29. 10. Natalii – Denis Tatligilové, Čimelice, **Viktorie Tatligilová**  
 30. 10. Veronice Běhounové, Oldřichov, **Kristián Karel Běhoun**  
 31. 10. Anetě Pítkové, Písek, **Sofie Fürstová**  
 1. 11. Kateřině Kolářové, Bilinka, **Martin Kolář**

1. 11. Anetě Jůzkové, Drhove, **František Jůzek**  
 1. 11. Michaele Bendové, Kluky, **Tomáš Benda**  
 2. 11. Tereze Čihákové, Milevsko, **Veronika Čiháková**  
 2. 11. Janě Opavové, Písek, **Matyáš Opava**  
 3. 11. Petře Štěr, Smrkovice, **Nikolas Štěr**  
 3. 11. Janě Jeřábkové, Malá Turná, **Hynek Jeřábek**  
 4. 11. Markétě Novákové, Vrcovice, **Jakub Novák**  
 4. 11. Ing. Simoně Keclíkové, Písek, **Stela Keclíková**  
 5. 11. Lence Janouškové, Praha, **Eliška Sychrovská**  
 5. 11. Martině Danielové, Sudoměř, **Jan Pavelka**  
 6. 11. Pavle Liškové, Neznašov, **Matěj Liška**  
 6. 11. Lucii Vojtiškové Moravcové, Č. Budějovice, **Dominika Vojtišková**  
 7. 11. Anně Martirosyan, Strakonice, **Emilie Špeciánová**  
 8. 11. Simoně Bočkové, Lhota u Kestřan, **Amálie Vorlová**  
 11. 11. Maryně Startseva, Písek, **Alisa Startseva**

8. 11. Mgr. Marcela Zajíčkové, Týn n. Vlt., **Mia Pavlásková**  
 8. 11. Kristýně Horčicové, Jistebnice, **Anežka Rybaříková**  
 9. 11. Bc. Barboře Zíkové, Vodňany, **Stormi Rauscher**  
 10. 11. Iloně Bc. Šprunglové, Zátaví, **Mikuláš Štěpánek**  
 11. 11. Janě Malkusové, Prachatice, **Janek Švejda**  
 12. 11. Květě Novotné, Týn n. Vlt., **Patrik Novotný**  
 13. 11. Michaele Kramlové, Čejetice, **Jan Dunovský**  
 13. 11. Michaele Kovářkové, Horní Záhoří, **Dominik Kovářík**  
 14. 11. Andree Hejnové, Zbelitov, **Karolína Broučková**  
 18. 11. Kristýně Vlčkové, Týn n. Vlt., **Martin Vlček**  
 18. 11. Dagmar Džudžové, Vodňany, **Leon Džudža**  
 19. 11. Anetě Schönbauerové, Velký Bor, **Štěpánka Vachtová**

## Zemřeli:



## Pohřební služba Habich

## Pohřební služba AVE FENIX

8. 10. **Pavel Jan**, Dobrá Voda, 84 let  
 15. 10. **Jindra Růžičková**, Roudné, 82 let  
 17. 10. **Stanislav Hronek**, Střížov, 50 let  
 19. 10. **Ján Petrovič**, Lhota, 76 let  
 20. 10. **Jiřina Gareisová**, Drhove, 84 let  
 20. 10. **Jiří Kolář**, Písek, 93 let  
 20. 10. **Josef Volf**, Písek, 69 let  
 22. 10. **Miroslav Koutný**, Čtyři Dvory, 63 let  
 23. 10. **Stanislav Hutter**, Nové Hodějovice, 76 let  
 26. 10. **Zdeněk Kučera**, Čtyři Dvory, 75 let  
 27. 10. **Pavel Sekyra**, Rudolfov, 77 let  
 27. 10. **Jana Michetlšlagerová**, Č. Budějovice, 80 let  
 30. 10. **Jaroslav Novotný**, Vojník, nedož. 92 let  
 30. 10. **Věnceslava Orliková**, Č. Budějovice, 75 let  
 31. 10. **Marie Uhlířová**, Strakonice, 78 let  
 31. 10. **Božena Táborská**, Litvínovice, 77 let  
 2. 11. PhMr. **Jiří Pištěk**, Písek, 74 let  
 2. 11. **Jindřich Hromada**, Včelná, 70 let  
 7. 11. **Božena Vozechová**, České Budějovice, 76 let  
 7. 11. **Josef Řehoř**, Rakovice, 81 let  
 9. 11. **Jiří Vild**, Ločenice, 79 let

22. 10. **Anatoli Častkovskij**, Písek, 71 let  
 22. 10. **Václav Křeček**, Drhove, 69 let  
 23. 10. **František Řeřicha**, Protivín, 78 let  
 24. 10. **Jan Pavelec**, Písek, 75 let  
 24. 10. **František Moravec**, Paseky, 67 let  
 24. 10. **Anna Klimentová**, Písek, 92 let  
 25. 10. **Jaroslav Havrda**, Heřmaň, 71 let  
 25. 10. **Petr Janda**, Čimelice, 46 let  
 25. 10. **Milan Kodad**, Bernartice, 74 let  
 25. 10. **Bohumila Surmová**, Písek, 84 let  
 26. 10. **Josef Hronek**, Písek, 94 let  
 27. 10. **Eva Krejcarová**, Bernartice, 67 let  
 28. 10. **Jiří Suchan**, Mirovice, 72 let  
 28. 10. **Ing. Evžen Bartůněk**, Praha, 78 let  
 28. 10. **Jarmila Strnadová**, Mirovice, 86 let  
 28. 10. **Otakar Hlavatý**, Protivín, 81 let  
 29. 10. **Valerie Hrachová**, Písek, 92 let  
 30. 10. **Anežka Sojková**, Písek, 84 let  
 30. 10. **Věra Říhová**, Smrkovice, 70 let  
 30. 10. **Dagmar Kalianková**, Písek, 78 let  
 30. 10. **František Štěrba**, Žďár, 70 let  
 31. 10. **Jiřina Gregorová**, Písek, 94 let  
 31. 10. **Zdeňka Škrábková**, Smrkovice, 75 let  
 31. 10. **Alois Švec**, Čimelice, 84 let  
 1. 11. **Marie Faktorová**, Písek, 69 let

2. 11. **Helena Votrubová**, Putim, 82 let  
 3. 11. **Marie Petruželková**, Písek, 95 let  
 4. 11. **Růžena Klimešová**, Čimelice, 75 let  
 5. 11. **Miluše Holendová**, Svučice, 69 let  
 5. 11. **Miroslav Kroupa**, Písek, 79 let  
 6. 11. **Marie Bečvářová**, Prachatice, 81 let  
 6. 11. **Cecilie Vošahlíková**, Praha, 90 let  
 6. 11. **Bohumil Chadima**, Zábvoř, 85 let  
 6. 11. **Jan Man**, Malčice, 90 let  
 7. 11. **Ludmila Jenšová**, Krč, 96 let  
 7. 11. **Jiřina Rokusková**, Písek, 95 let  
 8. 11. **Oldřich Veselý**, Mirovice, 85 let  
 9. 11. **Alena Hurtíková**, Drhove, 77 let  
 10. 11. **Jaroslav Honsa**, Smrkovice, 78 let  
 11. 11. **Karla Buřičová**, Protivín, 54 let  
 11. 11. **Hana Vlachová**, Putim, 77 let  
 13. 11. **Pavel Fecenko**, Mirovice, 84 let  
 13. 11. **Jiří Hájek**, Mirovice, 63 let  
 14. 11. **Lenka Pichlíková**, Písek, 75 let  
 15. 11. **Jindřich Novák**, Písek, 81 let  
 16. 11. **Helena Perglová**, Rokycany, 73 let  
 16. 11. **Augustina Vitujová**, Písek, 89 let  
 17. 11. **Jiří Prášek**, Myšenec, 48 let  
 17. 11. **Karel Kozubík**, Nevězice, 80 let  
 18. 11. **Blahoslav Zbořil**, Mistřín, 76 let  
 18. 11. **Vlasta Šrámková**, Rakovice, 93 let

## Pohřební služba AVE FENIX

(pokračovatel Pohřební služby Foitová – Vrba)

Písek, Harantova 415, tel. 382 218 021, 727 837 800

stálá služba – 24 hod., SO, NE, svátky – tel. 720 284 921

VŠECHNY DRUHY POHŘBŮ

profesionální služby, převozy po celé ČR

e-mail: avefenixpisekps@seznam.cz, www.psavafenix.cz

## Jakoukoli inzerce, poděkování,

vzpomínky na zesnulé, vzkazy, reklamní články, pozvánky, nabídky či poptávky aj. v Píseckém světě

domluvíte na tel. 607 777 993

nebo e-mailem: inzerce@piseckysvet.cz; CENY OD 200,- Kč.

## POHŘEBNÍ SLUŽBA PÍSEK

50 let rodinné tradice  
v oboru pohřebnictví

Kompletní služby pro důstojné rozloučení po celé ČR.

Široký sortiment hřbitovního zboží. Nejstarší pohřební služba v Písku.



PARTE online

MOBIL NONSTOP  
tel.: 606 627 983  
tel.: 602 553 056Jeronýmova 312, Tel.: 382 21 35 41  
Budějovická 436, Tel.: 382 22 44 77  
E-mail: habich@habichps.cz

www.pohrebnisluzbapisek.cz

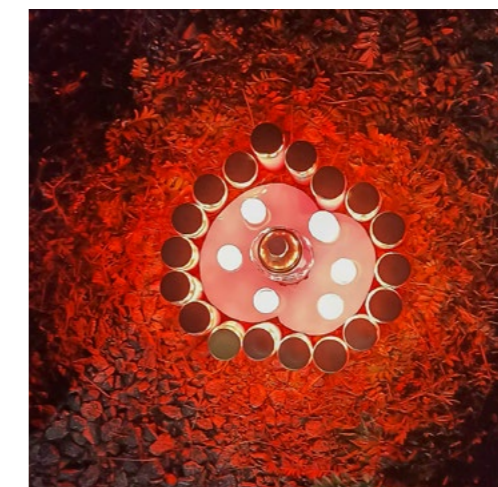
# Podvečer válečných veteránů uctil památku hrdinů na vrchu Vostrák

V neděli 10. listopadu 2024 proběhla na vrchu Vostrák u Chlaponic vzpomínková akce „Podvečer válečných veteránů“, která důstojně uctila památku českých i zahraničních vojáků, kteří se účastnili válečných konfliktů. Akce se zúčastnili místní občané, starosta obce Drhove a další hosté.



žení květu vliho máku z červených svíček, který symbolizuje úctu k veteránům. Tento akt dodal pietnímu setkání vizuální i emocionální hloubku.

Na závěr večera zazněla premiéra zhudebněné básně „Na polích flanderských“, která byla hudbním vyjádřením pocty válečným obětem.



Akce měla silnou atmosféru a stala se příležitostí k zamyšlení nad hodnotami, které naši vojáci bránili. Podvečer válečných veteránů byl důstojným připomenutím historie a hrdinství, na které bychom neměli zapomenout.

**ALEŠ PROCHÁZKA**  
Klub Buddies of the 4th Armored Division Písek, z.s.

## SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	4			5	9	6		
3		5	6					
	1		7			2		5
					9	6	8	4
2		8	4	3				
		4			1		2	
8							9	1
	5			6	2			
4			5	1			7	

8	2							6
	9	1		4				8
		7				6	9	
	3					8	7	
				3		5	2	
	7	2						
	8	3	6	9				
			1					4
7				3				3



